

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 716

Τμήμ Φύλλου Δρ. 4.—

Ἔτος Α'. 1 Σεπτεμβρίου 1975 (Π.Ο.Η.)

Γραφεῖο Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΑΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΝΙΕΡΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ὁ εὐσεβὴς καὶ ἀγωνιστικὸς Λαὸς τῶν ΓηΗΣΙΩΝ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὅστις ἐπὶ πενήτηνταετίαν καὶ πλέον ἀπέδειξε πόσον στερεῶς ἐμμένει τῶν Πατρώων αὐτοῦ Παραδόσεων καὶ πόσον ἑτοιμος εἶναι διὰ πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, μετὰ πολλῆς τῆς πικρίας καὶ ἀγανακτήσεως ἀνέγνωσε προσφάτως ἀπὸ τὰς στήλας ἀπογευματινῶν — εὐτυχῶς ἐλαχίστων — ἐφημερίδων, ἄδικον καὶ ἀνιέρον ἐπιθεσιν κατὰ τῶν τιμαλφῶν καὶ ἱερῶν ἡμῶν ἐπάλξεσιν, κατὰ τῶν σωστικῶν ἡμῶν Κυβωτῶν καὶ τηλαυγεστάτων Φώρων, κατὰ τῶν θρυλικῶν ἡμῶν Ἱερῶν Μονῶν, παρὰ τινος νέου δημοσιογράφου, κακῶς κάκιστα ἐπηρεασθέντος ὑπὸ κακαβούλων καὶ ἐμπαίδων προσώπων, φθινογόντων τὴν καθόλου πρόοδον τῶν υποδειγματικῶν Ἱ-

ερῶν Μονῶν ἡμῶν.

Οὗτω, ὁ νέος εὐτὸς δημοσιογράφος ἐμβάψας τὸν κάλαμον αὐτοῦ εἰς τὴν χολὴν τῆς συκοφαντίας ἐτόλμησε νὰ ὀνομάσῃ «ΑΝΤΡΑ ΟΡΓΙΩΝ κ.λ.π.» τὰς Μονὰς τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος!!!

Καὶ τοὺς μὲν διαδοσίας καὶ συκοφάντας λίαν συντόμως θὰ ἀναζητήσῃ ἡ ἀγρυπνος καὶ ἀδέκαστος Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ἀλλὰ εἰς τὸν σπεύσαντα κ. Δημοσιογράφον ΑΒΑΣΑΝΙΣΤΩΣ ΚΑΙ ΟΛΩΣ ΑΝΕΞΕΤΑΣΤΩΣ νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον βαρύτατον καὶ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΝ χαρακτηρισμὸν τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν, καθηρόντως τονίζομεν ὅτι οἱ ὑβριστικοὶ ὅσον καὶ, ἀπαράδεκτοι χαρακτηρισμοὶ τοῦ καὶ ἄδικοι καὶ ἀνιέροι τυγχάνοιιν.

Ἄς γνωρίζῃ λοιπὸν ὁ ἐν λόγω δημοσιο-

γράφος ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἡμῶν Λαὸς ΟΥΔΕΜΙ-
ΑΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ἔδωκεν εἰς τὰ φληναφή-
ματα τῶν συκοφαντιῶν αὐτῶν, διότι οὗτος τυγ-
χάνει ΑΤΤΗΚΟΟΣ ΚΑΙ ΑΤΤΟΠΤΗΣ
ΜΑΡΤΥΣ, τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ τῶν τι-
μίων γνωστῶν ἀγώνων, τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μο-
νῶν διότι τυγχάνει τακτικώτατος ἐπισκέπτης
αὐτῶν καὶ παρακολουθεῖ ὑπερηφάνως, τὴν κα-
θόλου πνευματικὴν ἀνοδικὴν αὐτῶν πορείαν καὶ
παρὰ τὰς μυρίας ἀντιξοότητας, τὰς ὁποίας πολ-
λάκις συναντοῦν, παρ' ἐνίων καλοθελητῶν, οἵ-
τινες δὲν ἀπέλειπον οὐδὲ ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ θεμε-
λιωτοῦ τῆς Πίστεως καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Ἀλλὰ ὁ ἐν λόγῳ δημοσιογράφος ὑπῆρ-
ξεν ΑΔΙΚΟΣ, διότι προσέβη εἰς κατηγορίας ἄ-
νευ προηγουμένης προσωπικῆς καὶ ἐπιτοπίου ἐ-
ρευνῆς, ἀρκεσθεῖς εἰς τὰς ἀδεσπότες συκοφαν-
τίας ἐκδηληθέντος ἀδεσπότη μοναχοῦ, (οὐχὶ ἱ-
ερομονάχου), ἔχοντος ἔντονον τὴν μανίαν προ-
σωπικῆς ἐμπαθοῦς πολεμικῆς κατὰ τοῦ Ἀρχι-
επισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου. Φρονοῦμεν ὅθεν, ὅτι,
ἡ δεοντολογία τῆς δημοσιογραφίας, διὰ τοιαῦ-
τα ἐκκλησιαστικά καὶ θεολογικά θέματα σο-
βαρωτάτης μορφῆς, ΕΠΙΕΒΑΛΕΝ εἰς αὐτόν,
μετὰ τὰς ληφθείσας ἀστηρίκτους κατηγορίας,
νὰ προβῇ εἰς μίαν ἐπιτόπιον διακρίβωσιν τῆς
πραγματικότητος ὁπότε περιτρώως θὰ ἀπεδει-
κνύετο τὸ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ ΤΩΝ ΣΥΚΟΦΑΝ-
ΤΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἄδικος ἀλλὰ καὶ Α-
ΝΙΕΡΟΣ ἡ ἐπίθεσις αὕτη. Διότι ὀνομάζει «ΑΝ-
ΤΡΑ ΟΡΓΙΩΝ :: (ἄκουσον, ἄκουσον!!!) τοὺς
πανιέρους τόποις τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἔνθα
μακρὰν τῆς τύφης καὶ τοῦ μολυσμένου ὑπὸ πᾶ-
σαν ἔννοιαν θορύβου τῆς ζωῆς, ὑπάρξεις πλή-
ρεις ἐνθέου ζήλου καὶ διαπύρου πρὸς τὸν Θεὸν
ἀγάπης, ἔστησαν τὰ ὑπερήφανα αὐτὰ κα-
ταφύγια πάσης ψυχῆς πονεμένης, ἐπιζητούσης
τὴν πρόσκαιρον ψυχικὴν γαλήνην, καὶ τὸν σο-
τήριον ἀνεφοδιασμὸν πρὸς συνέχισιν τῆς ἐπι-
μόχθου τοῦ βίου πορείας.

Ἐνταῦθα, εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς ἡμῶν,
πόσαι ψυχικαὶ νεκραναστάσεις, πόσαι ἐσωτερι-
καὶ ἀναγεννήσεις, ἀλλὰ καὶ πόσαι, ἀφρηθείαι
δι' ἐξορηγήσεις πρὸς προσάσπισιν πλείστων ὁ-
σων ἐθνικοθεολογικῶν δικαιωμάτων καὶ συμ-
φερόντων!

Καὶ ἐνῷ οὐδεμία ἐπίθεσις κατὰ τῶν προ-
κλητικῶν καὶ ὁργιαζουσῶν προπαγανδῶν, αἰ-

ρέσεων καὶ προκλητικῶν χιλιαστικῶν συγκεν-
τρώσεων ἐν τοῖς διαφόροις σταδίοις καὶ ἐνῷ
οὐδεμία δημοσιογραφικὴ φωνὴ ἠρυσσθη διαμαρ-
τυρίας διὰ τὸν ἀπαίσιον Μινώταυρον τῆς ἀνη-
θικότητος τῆς κακῶς ἐννοουμένης χειραφετήσε-
ως τῆς νεότητος, ὅστις καταβροχθίζει τόσους
καὶ τόσους νέους καὶ νεάνιδας καθημερινῶς εἰς
διάφορα ἄντρα ἀκολασίας ἐν μέσαις Ἀθήναις,
ὑποκρυπτόμενα ὀπισθεν τῶν ξένων ὀνομασιῶν
καὶ ἐπιγραφῶν, ὅμως, φωνὴ ἄδικος καὶ ἀνίερως
ὑψοῦται διὰ πανίερα μέρη ὅπου, ἐλάχιστοι σε-
βάσμιοι γέροντες πατέρες ἀναμφισβητήτου κύ-
ρους καὶ πνευματικῆς ἀκτινοβολίας, ὑπερβάν-
τες κατὰ πολὺν τὸ πενητηστίον ἔτος τῆς ζωῆς
αὐτῶν, ἀναλωθέντες ἡρωϊκῶς εἰς ἐξαντλητι-
κοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἀγῶνας καὶ διαβιοῦντες,
ἀγιοπατερικῇ εὐλογίᾳ εἰς ἱερὸς Παρθενῶνας
ὡς προστάται καὶ πνευματικοὶ πατέρες ἀκτινο-
βολούντων ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς προσώπων, ἄ-
τινα εἰς τὰς ἐρήμους καὶ μακρὰν τοῦ κόσμου
διαβιοῦντα ἔχουν ὁπωσδήποτε ἀνάγκην προστα-
σίας καὶ συμπαράστασεως.

Ἡ ἄδικος καὶ ἀνίερως αὕτη δημοσιογρα-
φικὴ ἐπίθεσις ἣτις κατεπύκρυνεν ἅπαντα τὸν
θεολογικὸν Λαόν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ
ἐξήγειρεν αὐτὸν τόνον, ὥστε διὰ πλείστων ὅσων
τηλεγραφημάτων, τηλεφωνημάτων καὶ προσω-
πικῶν αὐτῶν παρεμβάσεων ἀπαιτεῖ τὴν ἐπέμβα-
σιν τῆς Δικαιοσύνης πρὸς αὐστηρὰν τιμωρίαν
τῶν πληροφοριοδοτῶν, διότι δὲν ἐχρειάζετο
πλατωνικὴ διάνοια διὰ νὰ καταλάβῃ καὶ ὁ ἀ-
πλούστερος Ὁρθόδοξος χριστιανὸς μὲ τὸ ἀ-
λάνθαστον αἰσθητήριον τῆς Ὁρθοδοξίας ποῖα
τὰ βαρύτερα ἐλατήρια, ἀλλὰ καὶ ποῖοι οἱ ἀφα-
νεῖς ὑποκινηταὶ καὶ αὐτοχειροτόνητοι «προστά-
ται» τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οἱ δὴθεν Ἡρα-
κλεῖς τῆς καθάρσεως αὐτῆς.

Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν πρὸς διάσωσιν τοῦ
μείζονος σιγῶμεν...

Διότι πολλάκις «ἡ σιγὴ εἶναι χρυσός». ὅ-
στις μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀπαστράπτει
περισσότερον...

Ἄλλωστε, ὡς ἀστραπαὶ ἐν ζόφῳ, ἐξή-
στραψαν αἱ φωναὶ καὶ ἐξεγέρσεις τῶν πιστῶν
καθὼς καὶ αἱ ἔντονοι διαμαρτυρίαι ὅλων ἐκεί-
νων, οἵτινες ἔχουν τὴν ἀποκαλήπτου ἐμπειρίαν
ὅτι «Αἱ ΜΟΝΑΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, Ε-
ΠΑΛΞΕΙΣ καὶ ΦΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΟΑΣΕΙΣ
ΨΥΧΗΣ ΕΙΣΙ».

Κατηγορώ τούς ψευδαδέλφους Γ.Ο.Χ.

«Αλλ' εἰσιν ἐξ ὑμῶν τινὲς οἱ οὐ πιστεύουσιν» (Κατὰ Ἰωάν. Στ' 64)

Δέκα ὀλόκληρα χρόνια ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ 1965, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐρίνετο ἡ ἐνωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Παπικῆς. Μία ὀλόκληρος πεντηκονταετία παρήλθεν ὡς προπαρασκευαστικὸν στάδιον τῆς ἐνώσεως αὐτῆς, εἰς τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συνήθισε τὸν τίτλον τοῦ Νεοημερολογίτου, ὅπως συνηθίζει κανεὶς τὸ καινούργιον ὥρολόγιόν του. Ἡ ἐπιστροφή του εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἦτο ἐπομένως ἀδύνατος. Ὁ λαὸς ἔμαθε νὰ ἀγαπᾷ τὸ καινούργιον, τὸ νέον καὶ ὄχι τὸ παλαιόν. Τότε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἤρε τὸ ἀνάθεμα καὶ ἠρώδη μετὰ τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, δεχόμενον ἄνευ ἀντιλογίας ὅλας τὰς πλάνας τοῦ Παπισμοῦ. Σήμερα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὐρίσκειται ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας α) μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, β) μετὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ Παπισμοῦ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, γ) μετὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς μόνιμον μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δ) μετὰ ἄρνησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ (διὰ τοῦ Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς Ἰακώβου) καὶ τὴν δημιουργίαν εἰς Ἀμερικὴν Ναῶν ἄνευ δόγματος, ποὺ ὅλα στὴν πραγματικότητα εἶναι καρπὸς τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. ΕΠΟΜΕΝΩΣ, εἶναι ἐντελῶς ἀδιανόητον νὰ εὐρίσκωνται καὶ σήμερον ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι νὰ λέγουν ὅτι εἶναι δυνατόν τὸ "Ἁγίον Πνεῦμα νὰ ἀγιάξῃ τὰ τελούμενα ὑπὸ τοῦ κλήρου τῶν νεοημερολογιτῶν μυστήρια. Τὸ νὰ δηλώνῃς ἐπισήμως ὅτι δὲν γνωρίζεις ἐὰν εἶναι ἄκυρα τὰ μυστήρια τῶν αἰρετικῶν νεοημερολογιτῶν καὶ τὸ ὅτι θὰ πρέπει νὰ τοὺς κρίνῃ μία Πανορθόδοξος Σύνοδος, δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἄρνησιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Εἰς τὸν αἰῶνα δὲν ἤκουσθη νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία διὰ τὰ τελούμενα μυστήρια τῶν ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας εὐρισκόμενων σχισματικῶν καὶ αἰρετικῶν. Ὅλοι οἱ Ἅγιοι ἐφώναζαν ὅτι εἶναι ΑΚΥΡΑ. Αἰρετικὸν δόγμα εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. «Τὰ αἰρετικά δόγματα, τὰ παρ' ἃ παρελάβομεν, ἀναθεματίζειν χρὴ καὶ τὰ ἀσεβῆ δόγματα ἐλέγχειν» (Μέγας Βασίλειος). Ἐπομένως, αἱ Ἐκκλησίαι τῶν αἰρετικῶν εὐρίσκονται ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας καὶ δὲν ἀποτελοῦν τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως. Μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία καὶ μόνον τὰ ἐντὸς τῶν κόλπων αὐτῆς τελούμενα Μυστήρια καθαρμαζοῦνται ἀπὸ τὸ "Ἁγίον Πνεῦμα, συνεπὸς ἡ ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ἀποτελοῦμεν τὴν μίαν Ἁγίαν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἣ οἱ σχισματικοὶ καὶ αἰρετικοί. Ἀσφαλῶς μόνον οἱ ὀρθόδοξοι παλαιοημερολογίται εἶναι τὰ γνήσια μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀντιλαμβάνεται καθένας αὐτό. ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ Ἀρχιερεῖς καὶ Μοναχοὶ τῶν Γ.Ο.Χ., οἱ ὁποῖοι προσποιοῦνται τὸν χαλὸν καὶ κηρύττουν ἀντορθόδοξα διὰ νὰ ἀπολαύσουν ἐκ τῆς στάσεως τῶν αὐτῆς τὰ ἐξῆς κέρδη:

Α) Ἀποφεύγουν τὸν διωγμὸν κηρύττοντας τὸ Μασσωνικὸν δόγμα τῆς συνπαράξεως αἰρετικῶν καὶ ὀρθόδοξων μετὰ ἀμοιβαίαν κατανόησιν, ἀλληλοδοσθήειαν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς παρούσης ζωῆς καὶ ἀποφυγὴν οἰασθήποτε μορφῆς κηρύγματος διὰ τὴν ἀπόσκοπον καὶ ἀρμονικὴν διαβίωσιν των. Β) Ἐχουν πολλὰς ἐλπίδας νὰ σύρουν μετὰ τὸ μέρος των σημαντικὸν τμήμα των Γ.Ο.Χ. ὡς ἡμεροὶ καὶ ὄχι φανατικοὶ ζηλωταί, διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ ἀνέσεις τῆς ζωῆς ἔχουν ἐλαττώσει εἰς μεγάλον βαθμὸν τὴν φυσιολογικὴν διὰ κάθε πιστὸν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ψυχικῆς καταστάσεώς του, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς σταυρώσεως τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἡ ταυτόχρονα προσπάθεια νὰ ἀπολαύσουν τὴν παρούσαν ζωὴν καὶ τὴν μέλλουσαν, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐκτροπῆς ἀπὸ τὸν ὀρθὸν δρόμον τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς τῶν σημερινῶν Χριστιανῶν καὶ ἔχει δημιουργήσει εἰς τὰς συνειδήσεις τῆς πλειονότητος ἐξ αὐτῶν μίαν ψευδῆ βεβαιότητα ὀρθότητος πορείας, ἐνῷ θεωροῦν φυσιολογικὴν τὴν ἀπομάκρυνσιν των ἀπὸ ὀρισμένων ἐντολῶν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων «Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ» (Πρὸς Κορινθ. Βδ' 10-11) «ἐχόντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. Οἱ δὲ βουλούμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ θλιβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὀλέθρον καὶ ἀπώλειαν· ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύνας πολλάς» (Πρὸς Τιμοθ. Α παρ. 8-11) κλπ. τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθοῦν σήμερον λόγω τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Ἀποτέλεσμα εἶναι μία κακῶς νοουμένη οἰκονομία νὰ καθυστερᾷ τὰς συνειδήσεις αὐτῶν, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνουν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ μάλιστα εἰς τὴν θάλασσαν. ἐκδρομάς, κρουαζιέρας, τηλεόρασιν, τὰς ἀνέσεις ἐνὸς ὑπερπολυτελοῦς διαμερίσματος, ἐνῷ ἀποφεύγουν τὴν τεκνογονίαν, συγχάζουν εἰς θέατρα, κινηματογράφους κλπ., ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ὀρθόδοξα μέλη τῆς σημερινῆς Κοινωνίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ φόβος τῆς ἡθικῆς καταδίκης, συνεπεία ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν ἐπιταγῶν τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπετέλεσε τὸ ἀφανὲς μαστίγιον τιθασεύσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ ἱστορικῇ διαδρομῇ τῆς, μετὰ μοναδικὴν ἐξάιρεσιν τοὺς Χριστιανούς. ἰδίως τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων. Οἱ τότε Χριστιανοὶ ἐφαρμόζοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «δοκιμάζοντες τι ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ καὶ μὴ συγκατονεύετε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε» (Πρὸς Ἐφεσίους Ε' 11) ἐστάθησαν μετὰ αὐτοπεποιθῆσιν μακρὰν τῶν συνηθειῶν τῆς εἰδωλοκρατικῆς κοινωνίας καὶ ἔλαβον ὡς φόροι ἀρετῆς καὶ ἀγνείας

«τέκνα Θεοῦ ἀνάμνητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ δι-
εστραμμένης» (Πρὸς Φιλιππισίους β' 15). Ἡ μερὶς
αὐτῆ τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπικαλεῖται τὴν Οἰκονομίαν τῆς Ἐκ-
κλησίας λόγω τῶν δυσκόλων χρόνων, εἰς τοὺς ὁποίους
ζῶμεν. Ἡ Οἰκονομία ὅμως ὡς μὴ ἀναγκαῖα διὰ τὸν
λόγον ὅτι ἄλλοι εἰς δυσκολωτέρας ἐποχὰς σκληρῶν δι-
ωγμῶν ἐφῆρμοςαν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι πο-
τὲ δυνατόν νὰ τοὺς σώσῃ, ἀλλὰ θὰ συμβῇ αὐτὸ τὸ ὁ-
ποῖον λέγει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητὴς αὐτὸ φέβω κα-
κοπαδεῖαι καὶ ὀνειδισμοῦ τοῖς ἀνθρώποις μαχόμενος, ἢ
ᾧδε δι' ἐπιφορῶν περισσοτέρως κακοπαθεῖ ἢ ἐν τῇ μέλ-
λοντι αἰῶνι ἀνηλεῶς κολάζεται» (Ἅγιος Μάρκος Ἀ-
σκητὴς). Ἡ δὲ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Σύ-
νοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδες, θὰ στερήσῃ αὐτοὺς καὶ
ἀπὸ τῆς ὀρθόδοξου ὁμολογίας τῶν, ἡ ὁποία δύναται διὰ
τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐνδεκάτην ὥραν νὰ τοὺς σώ-
σῃ καὶ Γ) Ὡς ἡμεροὶ ζηλωταὶ θὰ προσελκύσων εὐκο-
λότερα τοὺς ἐκ τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὸ παλαιὸν
προσερχομένους, διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῆς μυρώσεως τῶν,
μὲ ταυτοχρόνον εἰσὸν τῶν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας
Εὐχαριστίας ἀκολουθῶν.

Ἡ τέλεσις μνημονίων εἰς τοὺς προαπελθόντας
συγγενεῖς τῶν προσερχομένων, καίτοι ἀπέθανον οὗτοι
ἐκτὸς τῶν κόλπων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, θὰ
συντελέσῃ εἰς τὴν ταχείαν ἀφομοίωσιν τῶν προσερχο-
μένων ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ΙΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΣ, κειμένης εἰς θέσιν μεταξὺ τῆς Ἐκκλησί-
ας τοῦ Νέου καὶ τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ὁ Ἄγγε-
λος τῆς ὁποίας (Δὲν γνωρίζομεν ποῖος τελικῶς θὰ ἐκ-
λεγῇ ἀρχιεπίσκοπος ἐκ τῶν τεσσάρων Ἐπισκόπων κ. κ.
Ἀκακίου, Χρυσόστομος, Γαβριὴλ καὶ Πέτρου) θὰ ἀ-
κούσῃ ἀπὸ τὸν Κύριον τὰ λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως «οἰ-
δὰ σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός... μέλλω
σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου» (Ἀποκάλυψις Ἰωάν.
κεφ. γ' 15 - 17).

ΣΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΚΑ ΣΑΣ ΛΟΓΙΑ

Ὁ ἐπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστο-
μος διὰ φυλλαδίου Ἀριθ. Πρωτ. 197)14 — 6 — 75
προβαίνει εἰς δημοσίαν καταγγελίαν τοῦ Ἀρχιεπισκό-
που κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ δι' ὧμην παράβασιν ἱερῶν κανό-
νων, πηγὴν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀταξίας ἐκ κακοῦ χειρι-
σμοῦ καὶ αὐθαιρέτου ἀντικλησιαστικοῦ τρόπου διοική-
σεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, πρωταίτιον δὲ τοῦ διαγρα-
φομένου χωρισμοῦ τῆς Ι. Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ἐκ σχε-
δίου ἀπὸ καιροῦ καταλλήλως ἐκπονηθέντος. ΚΑΙ ΝΟ-
ΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΕΠΙΡΑΕΕ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ, ΛΑ-
ΘΟΣ ΜΕΓΑΛΟ. Τὸ καθῆκον τοῦ πράττει κανεῖς, Σε-
βασμιώτατε, ὅταν αὐτὸς τηρῇ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ
τὴν Ὀρθόδοξον Ὁμολογίαν του, καὶ ὕστερα προβαίνει
εἰς ἐλέγχους καὶ μάλιστα ΜΕ ΦΥΛΛΑΔΙΑ.

Τὰ λόγια τῆς Ἀγίας Γραφῆς σὰς εἶναι γνωστά,
ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς υπενθυμίσω ὅτι «ἐκ γὰρ
τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου κα-
ταδικασθήσῃ» (κατὰ Ματθ. ιβ' 37). Γράφετε εἰς τὴν
Σελίδα Νο 5 τοῦ ἀνωτέρω φυλλαδίου σας τὰ ἑξῆς:
«Διότι οὐδόλως καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει λαμβάνονται
ὅπ' ὅσιν οἱ Ι. Κανόνες κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς,

ἀλλ' ὁ ἐτσιθελισμὸς καὶ ὁ ἀρτίμπουργιζμὸς ἔχουν τὸν
λόγον μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ἐπινόημα τῆς «ἰδιομορφίας»
τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς δικαιωμένης (!) ἐνῶ οὐδεὶς
τοιούτος λόγος συντρέχει δεδομένου ὅτι ἀπολαμβάνομεν
πλήρους ἐλευθερίας μηδενὸς διώκοντος ἡμᾶς» (Ἀνοι-
κτὴ ἐπιστολὴ ἐπισχ. Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης Ἀρ. Πρωτ.
197)14 — 6 — 75).

ΙΔΟΥ Ο ΕΝΟΧΟΣ. ΑΘΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟ-
ΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΟΜΟ-
ΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ. Ὑπέγραψε ὁ Σεβ)τος Ἐπίσκοπος Θε-
σσαλονίκης κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Ἐγκύκλιον Ἀριθ. Πρωτ. 1191)
5 — 6 — 74 διὰ τὰ μυστήρια τῶν Νεοημερολογιτῶν
καὶ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δεχώμεθα
τοὺς βαπτισθέντας ἀπὸ τῆς Σχισματικῆς Νεοημερολο-
γιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ προσερχομένους εἰς τοὺς κόλ-
πους τῆς ἡμετέρας Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.
Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς, δὲν ἐστα-
μάτησε ἀπὸ τὸ νὰ κηρύττῃ δημοσίως, ὅπου μετὰ τῶν
τρίων ἄλλων Ἐπισκόπων (Ἀκακίου, Γαβριὴλ καὶ Πέ-
τρου) ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν Ἐγκύκλιον τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, ἡ ὁποία λόγω τῶν συν-
θηκῶν ἔχει ἀποφασίσῃ μὲ μίαν ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΟ-
ΝΟΜΙΑΝ νὰ δέχεται τοὺς βαπτισθέντας ἀπὸ τῆς Νεο-
ημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας μόνον δι' ὁμολογίας, ἐν ἀν-
τιθέσει μὲ τὴν ἡμετέραν Σύνοδον, ἡ ὁποία τοὺς δέχε-
ται δι' ὁμολογίας καὶ Μυρώσεως. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΑ-
ΝΕΡΟΝ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ.
Θεσσαλονίκης ἀθέτησε ὁμῶς μετὰ τῶν δύο ἄλλων Ἐπι-
σκόπων (Ἀκακίου καὶ Γαβριὴλ) τὴν ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ
ΤΟΥ: ΤΟ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ
ΣΟΒΑΡΟΝ, διότι διασπᾷ τὴν ἐνότητά τῶν μελῶν τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἰς τὸ ΒΑΣΙΚΟΝ ΘΕΜΑ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΑΥΤΩΝ. Καὶ τὸ κυ-
ριώτερον εἶναι ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης κ. Χρυσό-
στομος ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀρνεῖται τὴν ὑπογραφήν του καὶ
δὲν δέχεται τὴν δι' Ἀγίου Μύρου χρίσιν τῶν προσερχο-
μένων ἐκ τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας, μᾶς
παράπεμπει εἰς τὴν μὲ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ
ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς (Ἐ-
λήφθη ἡ ἀπόφασις αὐτὴ διότι δὲν εὐρίσκονταί συγκεν-
τρωμένοι εἰς μίαν Χώραν, ἀλλὰ εἶναι διεσπαρμένοι εἰς
ὀλόκληρον τὸν κόσμον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀπὸ
τῆς Ρωσίας. Οἱ Ρῶσοι τῆς διασποράς ἐκ φύσεως ἀντι-
κομμουνιστᾷ, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸν Πατριάρ-
χον τῆς Ρωσίας, τὴν κοίτην αὐτὴν τῶν Μπολσεβί-
κων), ἐνῶ δὲν ὑπάρχει δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλλήνας Γ.Ο.Χ.
οὐδεὶς λόγος ἐφαρμογῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.
ὅπως γράφει καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης κ.
Χρυσόστομος «... μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ἐπινόημα τῆς «ἰ-
διομορφίας» τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς δικαιωμένης (!) ἐνῶ
οὐδεὶς τοιούτος λόγος συντρέχει δεδομένου ὅτι ἀ-
πολαμβάνομεν πλήρους ἐλευθερίας μηδενὸς διώκοντος
ἡμᾶς» (Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ Ἐπισχ. Γ.Ο.Χ. Θεσ)νίκης.
Ἀριθ. Πρωτ. 197)14 — 6 — 75).

Σεβασμιώτατε κ. Χρυσόστομε, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ
διώκτης καὶ ἐνῶ ἀπολαμβάνομεν πλήρους ἐλευθερίας,
δὲν ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΔΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ἢ Ἱερὰ Σύνοδος

νά εφαρμογή Μεγάλην Οικονομίαν, τήν στιγμὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μέλη αὐτῆς ὑπέγραψαν ἐν ὁμοφωνίᾳ τὴν γνωστὴν Ἐγκύκλιον διὰ τὰ Μυστήρια. (Τὸ Ἐσπασμα ἐνὸς Πολέμου εἶναι δυνατόν κατὰ τὴν γνώμην μας, νὰ ἀναγκάσῃ τὴν I. Σύνοδον νὰ ἐφαρμόσῃ Μεγάλην Οἰκονομίαν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ σημερινὰ πολεμικὰ μέσα, ἰδίως τὰ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καθηλώσουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μεγάλα τμήματα στρατοῦ, ἐνῶ προξενοῦν τεραστίας καταστροφὰς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις στρατηγικῆς σημασίας.

ὑπὸ τοιαύτας ὁμοῦς συνθήκας ἡ μετακίνησις τῶν ἱερέων τῶν Γ.Ο.Χ. ἢ τῶν πιστῶν, διὰ νὰ μυρωθῶν εἰς προκαθορισμένους τόπους, συναντᾷ τρομακτικὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἐγγίζουσιν τὰ ὅρια τοῦ ΑΔΥΝΑΤΟΥ. ΣΥΝΕΠΩΣ, ἡ γινόμενη ὑπὸ τῶν τριῶν Ἐπισκόπων κ. κ. Ἀκακίου, Χρυσόστομου καὶ Γαβριὴλ ΔΘΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ ἄνευ λόγου ἀποτελεῖ ΒΑΡΥΤΑΤΟΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ διότι διασπᾷ τὴν ἐνότητά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στερεῖ αὐτοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας τῶν. Ὁμοίως καὶ ἡ ἀρνήσις τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας, Πέτρου νὰ υπογράψῃ τὴν ἐγκύκλιον παρουσιάζει αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ πληρώματος τῶν Γ.Ο.Χ. ἄνευ Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας. Ὁ ἐτσιθελισμὸς καὶ ἀρτιμπουρτζισμὸς (λέξεις τοῦ Ἐπισκ. Θεσ)ικῆς κ. Χρυσόστομου) τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, εἶναι ἡ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ τῆς I. Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ.

ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ ΤΟ ΠΟΙΜΝΙΟΝ ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΙΜΗ ΜΟΝΟΝ Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ. ΠΡΕΠΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΤΩΡΑ. Σήμερα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἐφώνηζε εἰς τοὺς ἐπισκόπους καὶ διαδόχους τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ «Ἄλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ, οὐ πιστεύουσιν» (Κατὰ Ἰωάν. Κ. 64) στρεφόμενος πρὸς ἡμᾶς θὰ ἔλεγε: «Διὰ τοῦτο εἶρηκα ἐκ τοῦ Πατρὸς μου» (Ἰωάν. Κ' 66), ἐνῶ μὲ ἐλέμμη αὐστηρὸ θὰ ἐρωτοῦσε «μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;» (Ἰωάν. παρ. 67). Αὐθόρμητα ἀνοίγουν τὰ χεῖλη μας διὰ νὰ φωνάξωμεν ὅπως τότε ὁ Σίμων Πέτρος (Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις καὶ ἡμεῖς πεπιστευκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος) (Ἰωάν. παρ. 68-70). ΝΑΙ Κύριε οὐδέποτε θὰ διακινδυνεύσωμεν τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν μας ἀκολουθώντας ποιμένας ἀσταθεῖς ὡς πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεώς τῶν, ἀλλὰ θὰ ἀναθεματίζομεν πάντοτε τὰ αἵρετικὰ δόγματα, ὡς ὁ μέγας Βασίλειος κελεῖται «Τὰ αἵρετικά δόγματα, τὰ παρ' ἡ παρελθόντων ἀναθεμιτίζειν χρὴ καὶ τὰ ἀσεβῆ δόγματα ἐλέγχειν» (Μέγας Βασίλειος).

Διὰ τὸν λόγον ὅτι τίθεται εἰς κίνδυνον ἡ ψυχικὴ σωτηρία ἐκείνων τῶν παλααιοημερολογητῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐκκλησιάζονται εἰσέτι εἰς ἱεροὺς ναοὺς, ἐνθα μνημονεύονται οἱ τρεῖς ἀρχιερεῖς (Ἀκάκιος, Χρυσόστομος, Γαβριὴλ) οἱ διαφύσαντες τὴν κατ' ἀρχὰς υπογεγραμμένην ὁρθόδοξον ὁμολογίαν τῶν, ΘΑ ΠΡΟΒΩ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΟΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΑΥΤΩΝ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, μὴ δυνάμενος νὰ σιωπήσῃ λόγῳ τῆς παραδόξου ἐντάσεως τοῦ κακοῦ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀντὶ τῆς ἀναμενόμενης θεραπείας. Πρὶν ὅμως προβῶ εἰς τὴν παρουσίαν τῆς κατὰ τῶν Ἀρχιερέων καταγγελίας, συμφώνως μὲ τὸν ΣΤ Κανόνα τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, θὰ δίδω ἔγγραφον τὴν ὑπόσχεσίν μου, νὰ λάβω τὴν ὁμοίαν καταδίκην ὅπου ἤθελον λάβει οἱ δικαίως καὶ ἀληθῶς κατηγορηθέντες ὑπ' ἐμοῦ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἀδικίως καὶ συκοφαντικῶς τοὺς ἐκατηγόρησα.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΩ τοὺς Ἀρχιερεῖς α) Σεβ) τὸν Ἐπίσκοπον Διαυλείας καὶ Ἀττικῆς κ. Ἀκάκιον, β) Σεβ) τὸν Ἐπίσκοπον Θεσ)ονίκης κ. Χρυσόστομον, γ) Σεβ) τὸν Ἐπίσκοπον Κυκλάδων κ. Γαβριὴλ, δ) Σεβ) τὸν Ἐπίσκοπον Ἀστορίας κ. Πέτρον.

ΔΙΑ ΦΑΤΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΥΡΕΙΑΝ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΝ ΑΠΟΒΟΛΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ προτείνω ὅλους τοὺς Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Με στοιχεῖα θὰ παρουσιάσω τὴν ἀντορθόδοξον Ὁμολογίαν τῶν Τριῶν Ἀρχιερέων καὶ θὰ φανερῶς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κρύπτονται ὀπισθεν. Ὁ Ἐπίσκοπος Πέτρος ἀρνήθη εἰς τὴν υπογράψῃ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ τὰ Μυστήρια τῶν Νεοσημερολογιτῶν ἀπώλεσε τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν του καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ αὐτῆς, τῆς 5ης Ἰουνίου 1974, διέγραψεν αὐτὸν ἀπὸ μέλους αὐτῆς καὶ ἤρε ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς. Εὐρισκόμενος λοιπὸν ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας εἶναι βεβαιώτατον ὅτι οἱ ἀκολουθῶντες καὶ σήμερα αὐτὸν πιστοί, εὐρίσκονται ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας. Ὅθεν οἱ πιστοὶ αὐτοὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου ἐνὸς ἐκάστου εἶναι ἀγνωστος, πρέπει νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρου καὶ τινῶν ἱερέων, οἱ ὁποῖοι μνημονεύουν αὐτὸν κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν μυστηρίων. Ἡ ἀναμονὴ διὰ νὰ γνωρίσωμεν πῶς θὰ ἐξελιχθῇ τελικῶς ἡ κατάστασις, εἶναι μία παγίδα τοῦ πειρασμοῦ φανερῆ. Διότι ἀγαπητοὶ Γ.Ο.Χ. δὲν διαδέτετε δύο ψυχὰς. διὰ νὰ διακινδυνεύσετε τὴν μίαν ἐξ' αὐτῶν. ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΛΟΙΠΟΝ Η ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗ ΠΑΣΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ 100 σελίδες πυκνογραφημένες δὲν ἐπαρκοῦν διὰ νὰ παρουσιάσωμεν, μὲ στοιχεῖα ἱκανὰ νὰ πείσουν καὶ τὸν πλέον δύσπιστον Γ.Ο.Χ. τὰ αἰτία, τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀναταραχῆς ἐντὸς τῶν κόλπων τῶν Γ.Ο.Χ., μὲ τὸν ἀναμενόμενον τελικὸν ἀποτέλεσμα τὴν μὴ ὁρθόδοξον ὁμολογίαν τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιφανειακὴν διάσπασιν τῶν Γ.Ο.Χ. Γνωρίζομεν παραπολλά. Γράφομεν ὀλίγα. Ἀντλήσομεν ἀπὸ τὸν θυτὸν τῆς πλάνης πρὸς τὸ φῶς τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας σκαλί σκαλί. Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, δὲν θὰ ἐπιστρέψωμεν ποτὲ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θὰ ἐλέγξωμεν τοὺς σκοταδιστὰς ψευδολόγους ΓΟΧ καὶ τὴν μερίδα τῶν ἀγιορείτῶν ζηλωτῶν Μοναχῶν ἐκεί-

νων, οι οποίοι κρυφώνται κάτω από το όνομα του αποθανόντος εις τὰ Καστοκαλύβια Ζηλωτοῦ Μοναχοῦ Ἀντωνίου Μουστακά (Καλαντζή).

Εἶναι οἱ ὁπαδοί του. Αὐτοὶ εὐρίσκονται ὀπίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τῶν τριῶν ἀρχιερέων, αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καὶ σήμερα ἀκόμη κηρύττουν ἐντὸς τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ λέγουν «Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔχουν μυστήρια οἱ νεοημερολογίται». Ὅταν τοὺς πείσης νὰ δηλώσουν ἓνα ἀπὸ τὰ δύο διὰ τὰ μυστήρια τῶν Νεοημερολογιτῶν, δὲν δίνουν ἀπάντησιν καθαρὴ Ὁρθόδοξον ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ, ἀλλὰ λέγουν οὔτε ἄκυρα οὔτε ἔγκυρα. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἐπροχώρησε εἰς τὴν κακοδοξίαν με ἀρνήσιν τούτου τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ (ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισ. Ἀμερικῆς Ἰακώβου) καὶ με τὴν δημιουργίαν εἰς Ἀμερικὴν Νάων ἄνευ δόγματος. Καὶ ὅμως οἱ μοναχοὶ αὐτοὶ δὲν θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν τῶν ἱκανὸν νὰ κηρύξῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ μυστήρια αὐτῶν ἄκυρα. Εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ εἶναι Ὁρθόδοξοι οἱ Μοναχοὶ αὐτοί; **ΔΙΟΚΛΕΙΕΤΑΙ.**

Οἱ κρυπτόμενοι ὀπισθεν τῶν τριῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρου, ἀποτελοῦν τὴν μίαν ὄψιν τῆς κατηραμένης Διασπάσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Τὴν ἄλλην ὄψιν συνθέτουν τὰ πάθη με πρῶτα τὴν Φιληδονίαν καὶ τὴν Φιλαρχίαν, ἐνῶ τὰ ἔξοδα τοῦ καταλυτικοῦ ἔργου τῆς Διασπάσεως ἔχει ἀναλάβει ἡ Μασωνία διὰ τῶν πεμπτοφλογιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσέδυσαν ἀπὸ τὸ νέον ἡμερολόγιον εἰς τὸ παλαιόν. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, φανερώνει τὰ αἷτια τοῦ γλυστρίματος πρὸς τὴν ἀσέβειαν τῶν Ἀρχιερέων αὐτῶν καὶ τῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν «Ἐτι πρὸς ἀσέβειαν προνής καθέστηκεν ὁδός, ἡ περὶ τὴν ζημίαν τῶν ἀρετῶν ἀναισθησία. Ὁ γὰρ ἐθίσας ἑαυτὸν, διὰ τὰς ἡδονὰς τῆς σαρκὸς, Θεοῦ παρακοῦει, καὶ αὐτὸν ἀρνήσεται τὸν Θεόν, καλοῦσης προφάσεως» Θεοῦ τὴν σαρκὸς ζωὴν προτιμῶν, ἧς καὶ μόνῃς τὰς ἡδονὰς τῶν θείων κρείττους ἐσχρηκε φελημάτων» (Ἀγ. Μάξιμος Ὁμολογητής). Γνωρίζετε ὑμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ. τὴν ζωὴν τῶν ἀνωτέρω ἀρχιερέων, δὲν γνωρίζετε ὅμως τί σαρκολατρεία ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Σπουδαῖος παράγων διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς παρουσίας διασπάσεως εἰς ἀγεφύρωτον χάσμα, εἶναι καὶ ὁ ἱερομόναχος Γεώργιος ἐκ Προβάτας εἰς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀπελαθέντων. Ὁ Θεὸς τὸν ἐπροίκισε μεῖν ἰδιαίτερα χαρίσματα, οὕτως ὥστε πᾶσα προσπάθεια νὰ διέλθῃ ἀπαρτήρητος εἶναι ἀδύνατος. Πλὴν ὅμως ἔχει δημιουργήσῃ τοιαύτην ἀποστροφήν με τὰς ραδιουργίας του, τὰ ψέμματά του (τὰ ὁποῖα σκοπεῖ με τοιαύτην ἱκανότητα, ὥστε νεαρὸς Ἐσφιγμένιτης Μοναχὸς ἐδήλωσε «χαίρεισαι νὰ τὸν ἀκούς, ἔστω καὶ ἐὰν γνωρίζῃς ὅτι λέει ψέμματα») καὶ τὴν ἄνευ τινὸς δισταγμοῦ ἐμμονὴν του εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπ' αὐτοῦ σκοπὸν, ἔλαβε καὶ πολὺ διχαίως ἀπὸ ὅλους τοὺς Μοναχοὺς τοῦ Ἀγίου Ὁρους, τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Διπλωμάτου. Νὰ ἦτο τοῦλάχιστον ὁ ἐν λόγω ἱερομόναχος Γεώργιος ὄντως θερμὸς ζηλωτὴς ὃ ἐν τοῦλάχιστον Ζηλωτῆς; Δὲν εἶναι ὅμως διότι ἀκολουθεῖ τὴν θεωρίαν τοῦ Μοναχοῦ ΚΑΛΑΝΤΖΗ καὶ αὐτὸς καὶ δὲν μυρῶνει τοὺς βαπτισθέντας με τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Δὲν λέγω οὔτε ὅτι ἔχουν οὔτε ὅτι δὲν ἔχουν μυστήρια

δηλώνει παντοῦ ὅπου τὸν ἐρωτοῦν, ἐνῶ διαβάλλει καὶ τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποτρέπει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὸ σωτήριο μύρωμα δι' Ἀγίου Μύρου συμφώνως με τὴν ἀπόφασιν τῆς **ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἐσπευσε ὅμως νὰ συντάξῃ πλαστὴν ἐγκύκλιον ἐκ μέρους δὴθεν τῶν Ζηλωτῶν πατέρων Ἀγίου Ὁρους, διὰ τῆς ὁποίας προσεπάθησε νὰ ἐξαπατήσῃ τὸ πλήρωμα τῶν Γ.Ο.Χ., ὅτι οἱ Ζηλωταὶ Ἀγιορεῖται Μοναχοὶ κατεδίκασαν τὸν Μακαριώτατον κ. **ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ** καὶ ἐδικαίωσαν τὸν Σεβ(τον) κ. Ἀκάκιον. **ΑΙΣΧΟΣ.** Καὶ ὅμως ἄνευ καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἔχους συνειδήσεως λειτουργεῖ τὰ ἄχραντα μυστήρια, χωρὶς νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς Ἀγιορεῖτας Ζηλωτὰς Μοναχοὺς, τῶσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ ἱερομόναχος **ΕΥΘΥΜΙΟΣ** Κοτσαμπασάκης ἀπὸ τὴν **ΚΕΡΑΣΙΑ**, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπέγραψε **ΨΕΥΔΟΣ** ὡς γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου τῶν Ζηλωτῶν Μοναχῶν (Ὅρα εἰς Φωνὴν Ὁρθοδοξίας ἀρ. σελ. 713) **10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1975** σελ. 10 τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀπάτης με πλήρη στοιχεῖα καὶ ὑπογραφὰς τῶν διαμαρτυρηθέντων Ζηλωτῶν Μοναχῶν). Οἱ ἀδίστακτοι αὐτοὶ ἱερομόναχοι πρέπει νὰ ἐνθυμίσουν εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις» (Πρὸς Κορινθ. Β' ια' 27).

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ γράψωμεν ἐν συντομίᾳ τὰς κατ' αὐτῶν κατηγορίας μας.

Εἰς τὰς 5 Ἰουνίου 1974 ἐκυκλοφόρησε ἡ ἐγκύκλιος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀριθ. πρωτ. 1191 τὴν ὁποίαν ὑπέγραψαν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς κ. Ἀκάκιος, Χρυσόστομος, Γαβριήλ. Ἐδήλωσαν ὅτι τὰ μυστήρια τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας (ἡ ὁποία κατέστη αἰρετικὴ ἀπὸ τὸ 1924) στεροῦνται τῆς ἁγιαστικῆς χάριτος καὶ δέον νὰ ἀναμυρῶνται δι' ἁγίου μύρου οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ βαπτισθέντες με τὸ Νέον ἡμερολόγιον.

ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΙΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς συλλειτουργήσαν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρου, ὁ ὁποῖος ὡς ἐγγράφει ἀνωτέρω, δι' ἀποφάσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου (Συνεδρία τῆς 5 Ἰουνίου 1974) διεγράφη ἀπὸ μέλος αὐτῆς καὶ ἔπαψε νὰ εἶναι ἔξαρχος τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐλεγχόμενοι οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὸ συλλειτουργοῦν αὐτὸ ἀπήντησαν ὡς ἑξῆς: «Ποῖος λοιπὸν σὰς ἐπληροφόρησεν ὅτι δὲν ἀκολουθοῦμεν ἡμεῖς τὴν γραμμὴν τῶν ὑψ' ἡμῶν ὑπογραφέντων, ἀσεβοῦντες πρὸς ἑαυτούς; Συμπέρασμα τοῦτο ἀπὸ τὸ συλλειτουργοῦν; Γνωρίζετε λοιπὸν ὅτι ἡ Ἱεραρχία ἡμῶν ἐν ὁλομελείᾳ λαβοῦσα ἀπόφασιν κατὰ πλειοψηφίαν περὶ ἄρσεως τῆς ἐξαρχίας τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Πέτρου οὐδεμίαν ἀπόφασιν ἐξέδωκεν δι' ἀπαγόρευσιν συλλειτουργίας μας» (Ἀπάντησις τῶν τριῶν Ἐπισκόπων Ὁρθόδοξος Λόγος, φυλ. 14 ΜΑΤΟΣ 1975, σελ. 4). Σεβασμιώτατοι ἐὰν συλλειτουργεῖται με ἐπισκόπους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὴν ἰδίαν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν με ἡμᾶς τοὺς Γ.Ο.Χ. καὶ ἐὰν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἀνίερος αὕτη συλλειτουργία, δὲν ἀπομένει εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ὀρίσῃ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους διότι συμπεριφέρεσθε ὡς νήπιζ. Ἐμεῖς ὅμως οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν τοὺς ἱεροὺς Κανόνας δὲν θὰ λέγαμε

«...ὅχι διὰ μίαν καθαίρεσιν σας ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου διότι ψεύδεσθε ἀυστλόως καθόσον ἡ Δ.Ι.Σ. δι' ἐγγράφου τῆς ἀνακοινωθέντος πρὸς ὑμᾶς ὑπ' αὐτῆς ἀριθ. 1213)3—16)12.74 ἀπεφάσισε διακοπὴν πάσης πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρου μὴ συμμορφωθέντος μὲ τὴν γραμμὴν τῆς.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΤΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἐκτός ἀπὸ τὸ συλλεϊτουργοῦ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς ἐκυκλοφόρησαν μαζὶ μὲ τὸν Ἐπίσκοπον Πέτρον, Ἐγκύκλιον πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας. Καθίσταται φανερόν τοῖς πᾶσι τὸ ἀδιανόητον τοῦ πράγματος. Ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τόσοι οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι ὑπέγραψαν τὴν ἐγκύκλιον καὶ κατὰ συνέπειαν ἔχουν τὴν αὐτὴν ὀρθόδοξον πίστιν μὲ τοὺς Γ.Ο.Χ., ὅσον καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἀρνηθεὶς νὰ ὑπογράψῃ αὐτὴν καὶ κατὰ λογικὴν συνέπειαν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τοὺς Γ.Ο.Χ., πρὸς τοὺς ὁποῖους διὰ τῆς ἐγκυκλίου ὁμοῦ μετὰ τῶν τριῶν Ἀρχιερέων ἀπευθύνεται «μετ' ἐγκαρδίου πατρικῆς στοργῆς ἐκ καθήκοντος ποιμαντικοῦ καὶ ἐξ εὐδύνης Ἡμῶν μεγίστης ἔναντι Ὑμῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγῶνος ἐν συνειδήσει Ἀρχιερατικῇ καὶ ἀληθείᾳ, ὅπως πληροφορησώμεν τὰς ἀγωνιώσας Ὑμῶν ψυχὰς ἐπὶ τῶν λυπηρῶν γεγονότων τῆς τρεχούσης περιόδου δηλοῦντες Ὑμῖν ἐντίμως καὶ εἰλικρινῶς τὰ ἀκλόουθα...» (Ὁρθόδοξος Λόγος Ἀριθ. φ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1975). Θαυμάσατε ἀσυνέ-

πειαν. Θαυμάσατε καὶ θράσος Ἀρχιερατικόν εἶναι γράφουν ἐκ τῶν ὑστέρων «Ποῖος λοιπὸν σας ἐπληροφόρησεν ὅτι δὲν ἀκολουθοῦμεν ἡμεῖς τὴν γραμμὴν τῶν ὑφ' ἡμῶν ὑπογραφέντων, ἀσεβοῦντες πρὸς ἐαυτούς; Συμπέρασμα σας τοῦτο ἀπὸ τὸ συλλεϊτουργοῦ; (Ἀπάντησις τῶν τριῶν Ἐπισκόπων Ὁρθοδ. Λόγος φυλ. 14 ΜΑΪΟΣ 1975, Σελ. 4).

Ἀγαπητοὶ Γ.Ο.Χ. ὡς σας εἶναι γνωστὸν ἤλεγξα τοὺς Ἀρχιερεῖς διὰ τὰς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας αὐτῶν δι' ἐπιστολῆς μου μὲ τίτλον «Κραυγὴ Ἦνον ἐξ Ἀγίου Ὁρους, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» Ἀριθ. φυλ. 708 15 Φεβρουαρίου 1975 καὶ ἐκεῖνοι ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἀπαντήσουν ἀντὶ νὰ σιωπήσουν καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ συμφιλιωθοῦν μετὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀπεθρασύνθησαν καὶ ζητοῦν νὰ δικαιωθοῦν. Λέγομεν λοιπὸν εἰς αὐτούς, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μᾶς ἐπληροφόρησαν μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῶν καὶ μὲ τὰς φωτογραφίας ἀπὸ τὸ συλλεϊτουργοῦ. Πρόκειται διὰ μίαν χαρακτηριστικὴν περίπτωσιν ΦΑΤΡΙΑΣ καὶ ΤΥΡΕΙΑΣ μὲ ταυτοχρόνον ἀποβολὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας αὐτῶν.

ΤΡΙΤΗ ΑΝΤΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον αὐτὴν γράφουν «Ἡ μὴ θεμελίωσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἐπὶ κανονικῶν βάσεων καὶ ἡ μὴ κατὰ Θεὸν τοποθέτησις τῶν πραγμάτων ἔχουν τὸ ἀποτέλεσμα ἀστόχων καὶ παραλόγων ἐνεργειῶν, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Διαυλείας ἀρχίαν ἀποφασισθεῖσαν ὅχι ὑπὸ τῆς ὁλότητος τῶν Ἀρχιερέων ἀλλὰ ὑπὸ ὀρισμένων. Ὡσαύτως τὴν τοῦ Ἀγίου Ἀστορίας ἀποκοπὴν διὰ τὴν περὶ μυστηρίων ἐγκύκλιον, δι' ἣν ὑπόθεσιν ἡ μεῖζων Σύνοδος τῆς ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ὁποίας τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐλάβομεν, ἀπεφάνθη ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως.

Ταῦτα ἀντικανονικὰ ἀποφάσεις μοιραίως ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ψυχρότητα μεταξὺ τῶν Συνδικαίων μελῶν καὶ τὴν ἀντιδικίαν τῶν Θ. καὶ Ι. Κανόνων (Ἐγκύκλιος Ὁρθοδ. Λόγος Ἀριθ. φυλ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡ. — ΦΕΒΡΟΥΑΡ.) Ἡ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς δέχεται ὡς γνωστὸν τοὺς ἐκ τοῦ Νέου ἡμερολογίου προσερχομένους διὰ μόνης τῆς ὁμολογίας αὐτῶν. Τὸ γεγονός ὅτι οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς αὐτοὶ μᾶς παραπέμπουν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Ρώσων ἐνῶ ἔχουν ὑπογράψει τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (διὰ τῆς ὁποίας δεχόμεθα τοὺς ἐκ τοῦ Νέου ἡμερολογίου προσερχομένους καὶ διὰ ὁμολογίας καὶ διὰ μωρώσεως, ὅχι ὅμως μὲ μόνην τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν ὅπως οἱ Ρῶσοι) ἀποδεικνύει ἄρνησιν τῆς Συνδικτικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀθέτησιν τῶν ὅσων ἔχουν ὑπογράψει. Οἱ ἴδιοι ἐν συνεχείᾳ ὀνομάζουν ἀντικανονικὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀποκομῆς τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας Πέτρου διὰ τὴν περὶ μυστηρίων ἐγκύκλιον καὶ οὐδεὶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ὄντως δὲν ἐσεβάσθησαν αὐτὰ τὰ ὁποία ὑπέγραψαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὁρθόδοξος Λόγος γράφει «Οἱ τέσσαρες Ἀρχιερεῖς Διαυλείας κ. Ἀκάκιος, Ἀστορίας κ. Πέτρος, Κυκλάδων κ. Γαβριήλ καὶ Θεσσλονίκης κ. Χρυσόστομος) ὑπέγραψαν κοινὴν δῆλωσιν, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς ἀνυπάρχοντες τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Ἀβξεντι-

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ.ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Διευθυντῆς συντάξεως

Ἀρχιμ. Βύγένιος Στεργιογιάννης

Κόστος 32 — Ἀθῆναι 147

Προστέμμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξάμηρος δραχμᾶς 40

» Ἐτησίᾳ » 70

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμηρος δολλάρια 4

» Ἐτησίᾳ » 7

Τιμὴ φυλλοῦ δραχ. 4.—

ου» Ὁρθ. Λόγος φυλ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡ.—ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1975) ΚΑΙ ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΦΑΝΕΡΑ ΠΟΘΕΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΩΝ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΝΤΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Πιεζόμενοι από την «κραυγή πόνου ἐξ Ἁγίου Ὁρους» ἐδήλωσαν δημοσίᾳ «Ἀπεναντίας καὶ τὴν ἐγκύκλιον ὑπεγράψαμεν καὶ ἀπαρεγκλίτως τηροῦμεν, σεβόμενοι ὅχι τὴν ὑπογραφήν μας ἀπλῶς ἀλλὰ τὴν συνειδητὴν πίστιν μας ἐπὶ τῶν πρεσβευσμένων διὰ τὸν Ἰ. ἡμῶν ἀγῶνα ἐπαγρυπνοῦντες ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ τρία ἔτη εἰς τὰς τετιμημένας ἐπάλξεις του. Δηλοῦμεν δὲ ὅτι, τὰ τῆς Ἐγκυκλίου συνιστοῦν εἰσμά μας οὐχὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπεγράψαμεν ὑφ' ἡμῶν ἀλλὰ χάριτι Θεία, ἀφ' ἧς παιδιόθεν ἠγνοήσαμεν τὴν σημασίαν τοῦ Ἰ. ἡμῶν ἀγῶνος πολὺ δὲ παλαιότερον τῶν ὑψίμων «ζηλωτῶν» (Ἀπάντησις τῶν τριῶν Ἐπισκόπων Ὁρθοδ. Λόγος Ἀριθ. φυλ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡ.—ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1975). Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν ὄντως ὁρθόδοξον ὁμολογίαν καὶ ἡ χαρὰ μας ἦτο μεγάλη ἀλλὰ δὲν διήρκεσεν πολλὸν ὥραν διότι ἐν συνεχείᾳ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΑΥΤΗΝ καὶ γράφουν «...

Πέραν αὐτῶν ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν τὴν Ἀποστολικὴν διαδοχὴν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, ἣτις δι' ἐγκυκλίου τῆς καθόρισε σαφῶς τὴν θέσιν τῆς ἀναφορικῶς μετὰ τὸ ἐπίμαχον θέμα τῶν μυστηρίων. Ἄν δὲ τὸ σόφισμά σας περὶ διαζιώσεως τῶν Ἱεραρχῶν τῆς εἰς ξένην χώραν καί, περὶ ἀντιμετωπίσεως πλήθους ἐν αὐτῇ προβλημάτων ἐξ ὧν χωρεῖ λόγος οἰκονομίας, εἶναι ἰσχυρόν, διατὶ δὲν ἰσχύουν οἱ αὐτοὶ λόγοι καὶ διὰ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐπισκοπεύοντα Ἀγ. Ἀστορίας; Καὶ ἂν μετὰ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου δὲν διεκόψαμεν πνευματικὴν κοινωνίαν καὶ δι' ἄλλας αἰτίας παρεκτός τῶν δοξασιῶν τούτων, κατὰ ποίαν λογικὴν καὶ ποίον δίκαιον θὰ διακόψομεν μετὰ τοῦ Ἀστορίας Πέτρου; Δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά; Τοῦτο ὅμως μαρτυρεῖ σκοπὸν κακὸν καὶ ἀπιστίαν εἰς τὰ πρεσβευόμενα καὶ διακηρυσσόμενα.» (Ἀπάντησις τῶν τριῶν Ἐπισκόπων Ὁρθ. Λόγος Ἀριθ. φυλ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡ.—ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1975). Ἀποστολικὴν διαδοχὴν ὅλη ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν ΓΟΧ ἔχει ἀπὸ τοὺς Ρώσους τῆς διασποράς, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ ΕΛΛΑΔΟΣ δὲν εὐρίσκεται ἐν διασπορᾷ ὥς οἱ Ρῶσοι, συνεπῶς δὲν ὑπάρχει ΑΝΑΓΚΗ νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἐλαστικὴν γραμμὴν

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ Λιτάνευσις τῆς Ἀγίας Εἰκόνος

τῶν Ρώσων. Ἡ ἐμμονή σας εἰς τὴν ὀρθόδοξίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς διασποράς ἀποτελεῖ ἀδιάφυστον στοιχεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ κατηγορία δι' ἀντορθόδοξον ὁμολογίαν. Καὶ ἡ ὁμολογία σας εἶναι ἀντορθόδοξος διότι δὲν ἀποτελεῖτε κλιμάκιον τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ., τὴν ἀπόφασιν τῆς ὁποίας διὰ τὰ μυστήρια ἔχετε ὑπογράψει καὶ πρέπει κατ' ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσετε. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἐπίσκοπον Πέτρον τῆς Ἀστορίας δὲν ἦτο ὁ μόνος Ἐπίσκοπος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὁ ὁποῖος εὐρίσκατο εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ὑπῆρχε καὶ ὁ Σεβ(τός) κ. Ἀνάκιος Ἐπίσκοπος Καναδά. Καὶ ὁ μὲν Σεβ(τός) κ. Ἀνάκιος ἐδέχθη νὰ ὑπογράψῃ καίτοι εὐρίσκατο εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Πέτρος ἠρνήθη. Οὕτε δύο μέτρα ὑπάρχουν, οὔτε δύο σταθμά. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὅψιν ὅτι εἰς μὲν τὴν Ἀμερικὴν οὐκ οὐκ μίαν γλῶσσαν τὴν Ἀγγλικὴν εἰς δὲ τὸν Καναδᾶ δύο τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν γεγονὸς τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπι-

σκόπου Καναδᾶ δυσκολώτερον.

Κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐπιτακτικῶν προβάλλει ἡ ἀνάγκη τὴν διακοπῆς πάσης ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν Ἀρχιερέων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι φανερὰ κηρύττουν ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι ὑπέγραψαν. Ἡ ἐμμονή των εἰς τὰς σαθράς θέσεις των καὶ ἡ συνεχὴς μάχη των πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀπαιτεῖ ἀπ' ὅλους τοὺς Γ.Ο.Χ. νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἐντολὴν τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. «Ὅταν εὕρῃς τινὰ φιλονεικούντα καὶ μαχόμενον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ φανερόν, παυσάμενος τῆς φιλονεικίας, παραχώρει τῷ τοιοῦτῳ ἀπαξ ἀπολιθωθέντι τὸ νοητικόν» (Μεγ. Ἀντώνιος).

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρῇ τῇ 31.7.1975

ΣΙΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ — ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ.

Δέσεις πρὸ τοῦ Ἱδρώματος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς Λιτανείας τῆς Ἀγίας καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ὁσίας Εἰρήνης εἰς Θεσσαλονίκην.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τοῦ Ἱερατείου Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ Περιχώρων τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 8ην Ἀδριανίου τοῦ ἔτους 1975 Π. Ἡμ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, (Κάνιγγος 32), συνήλθεν ὁ Ἐφημεριακὸς Κλήρος Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ Περιχώρων τῇ προστοποθεσίᾳ τῶν πρώτων τῇ τάξει Ἀρχιμανδριτῶν καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ τῇ εὐλογίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξ ἀφρομῆς τῶν κυκλοφορούντων ἀπὸ ἔτους τηλεγραφημάτων καὶ δημοσιευμάτων εἰς τινὰς ἐφημερίδας κατὰ:

α) Τῆς ἀκριβοῦς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ὡς Αὕτη ἐκφράζεται καὶ κατοχυροῦται δι' ἀποφάσεων Πανορθόδοξων Συνόδων καὶ τῆς πορείας τῆς ἀγωνιζομένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν οἱ Πρωτοπλάροι τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 ἐχάραξαν καὶ αἱ μετέπειτα μέχρι τὴν σήμερον Ἱεραὶ Σύνοδοι διὰ συνοδικῶν ἐγκυκλίων τῶν ἐτῶν 1935, 1949, 1950 καὶ 1974 ἐπεκρίψαν.

β) Τῶν σεπτῶν προσώπων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

γ) Κληρικῶν τινῶν κατονομαζομένων καὶ κατηγορούντων τοὺς μετὰ τὴν πλεον δδελωρὰς κατηγορίας, ἀνάνδρους καὶ ὑποκλῶς.

δ) Τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν φρουρίων τοῦτον τῆς κινδυνεύουσας Ὁρθοδοξίας μας, χαρακτηριζομένων ὡς «Κέντρα Ὁργάνων» καὶ

ε) Τὸ χεῖριστον ὄλων, ἐναντίον Αὐτῆς Ταύτης ὁλοκλήρου τῆς Ἀγιωτάτης καὶ Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, χαρακτηριζομένης ὡς «σκοπιδοτενεκές» τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τῶν Νεοσημερολογιτῶν.

Ὁ ἐφημεριακὸς Κλήρος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, παρακολουθεῖ μετὰ συγκρατημένην ἱερὴν ἀγανάκτησιν ἐπὶ ἐν ἔτος περίου καὶ μετ' ἀγωνίας, τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Γ.Ο.Χ. ἀναταραχὴν, ἐξ αἰτίας τῶν τιμωρηθέντων διὰ κανονικά παραπτώματα Ἀρχιερέων, Ἀκακίου καὶ Χρυσοστόμου συνεπακουρούμενοι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Γαβριὴλ καὶ τῶν ἐλαχίστων αὐτῶν ὑποτακτικῶν Μοναχῶν, ξένων πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀγωνιστικῶς διαβλέπει τὴν ἐξελισσόμενην Ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν εἰς βάρος τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἐπὶ προφανεῖ κινδύνῳ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερὸς Κλήρος ἔχων ἐπ' ὅψιν τὰς κατὰ καιροὺς δημοσιεύσεις εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ὁρθόδοξος Λόγος» ἐκδότου καὶ Διευθυντοῦ ὀρίμου Παλαισημερολογίτου καὶ ἀπόντος ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Ἀγῶνας τῶν Γ.Ο.Χ., τὰς ἐγχευκλίους τῶν Ἐπισκόπων Ἀκακίου, Χρυσοστόμου καὶ Γαβριὴλ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ λιβελλογραφήματα τῆς ἀνώνυμου αὐτοανακηρυχθείσης ὡς «Ἐπιτροπῇ Καθάρσεως Ἱεροῦ Ἀγώνος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», μνημῶν τοῦ ἐπιτακτικοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας, δεσφινεὺς δὲ τῆς ἐκδήλου δυσφορίας τοῦ Ποιμένος, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔρχεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς ἀμεσον ἔπασιν διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ὑψώσῃ εὐλαβῇ ἀλλὰ καὶ σταθερῇ τὴν Τύκην κραυγὴν πόνου πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, πρὸς τετραμισημὸν τῆς ἐκράτειον Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ἐγκατανοούσης θεδαίους κινδύνους, διχοστασίας καὶ μισαδελφούς ρήξεις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Γνησίου Ὁρθοδόξου πληρώματος, διακηρύττει δὲ μετὰ φωνὴν στέντορος καὶ τὰ ἐξῆς:

1) Ἑρμῆναι σταθερῶς καὶ μετ' αὐτοθυσίας εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πιστεύω τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., εἰς τὰ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἀειμνήστων Προκατόχων Ἀρχιερέων παραδεδομένα.

2) Διαδιχοῖ τὸν σεβασμὸν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Μακαριωτάτον Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Αὐξέντιον, καὶ πρὸς τοὺς κατὰ πάντα ἀξίους συναρχαγὰς αὐτοῦ, Σεβασμιωτάτους Πειραιῶς κ. Γερρόντιον, Εὐρίπου κ. Παΐσιον, Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον καὶ Μεγαρίδος κ. Ἀντώνιον.

3) Ἀποκηρύττει μετὰ ἐδελυγμίας καὶ ἱερᾶς ἀγωνιστικῆς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαισημερολογιτῶν ὡς «σκοπιδοτενεκὴν τῆς Δ. Ἐκκλησίας τῶν Νεοσημερολογιτῶν» δημοσιευθέντος εἰς ἀποφειματικὴν ἐφημερίδα ὑπὸ Μοναχῶν καὶ Λαϊκῶν, μεταρριζομένων εἰς τὰ δόγματα τῆς μίας χειρὸς, ἀποκεκομμένων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν θλίβην καὶ πικρίαν διὰ τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠλόγησαν ἢ ἠνέχθησαν τὸν τειοῦτον χαρακτηρισμὸν.

4) Διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς «ἀντὶ ὁργίων» τῶν πνευματικῶν τούτων δάσεων τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ, ἐνθα συνεχίζεται ἐν τῷ 20ῳ

αίῳ τῆς ὕλης καὶ τῆς τῶν πάντων ἀρνήσεως, ὁ Ὁρθόδοξος Μοναχισμὸς Ὁσίων Πατέρων, διὰ νηστειῶν, ἀγρυπνιῶν καὶ προσευχῶν.

5) Ἀποδοκιμάζει τὰς τοῦ τύπου καὶ λιβελλογραφημάτων κατηγορίας ἐναντίον Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τὰς ὁποίας χαρακτηρίζει συκοφαντίας ἐπιούρους καὶ ἀνάνδρους.

6) Λὲν ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα εἰς οἰονόμους Νανόπολιν ἢ Γέρομανον ἢ Χαρίσην ἢ Κοιλούσην ἢ ὅπως ἄλλως λέγονται οὗτοι νὰ συγκροτοῦν καὶ αὐτοανακηρύσσονται «Ἐπιτροπὴ Καθάρσεως» κατὰ τὸ σύστημα τῶν Λαϊκῶν δικαστηρίων, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν Δ. Γ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. μόνιμης ἀρμοδίας ὑπὸ τῶν Ἱερῶν κανόνων καὶ ὑπευθύνου ὡς Πρωτοσταμένης Ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας.

7) Διεθεβαίει τὸ ἱερὸν Ποίμνιον ὅτι ἢ ἀναγνωρίσῃ τὰς τυχόν καταγγελίας αἱ ὁποῖαι, ἐπωνύμως καὶ ἀρμοδίως διακίβασθον ὡς τὴν μόνην ἀρμοδίαν νὰ ἐκδικήσῃ ταύτας Ἱερὰν Σύνοδον καὶ ἀποκρισῇ ἐπ' αὐτῶν ἢ νὰ ἀθωώσῃ ἢ ἐπιβάλῃ τὰς προβλεπόμενας πένες ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων εἰς αὐτοὺς.

8) Ποιεῖ θερμὴν ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς τιμωρηθέντας Ἀρχιερεῖς νὰ μετανοήσουν καὶ μὲ ταπεινώσιν νὰ ὑποταχθῶν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς αἰρόμενοι εἰς τὸ ὄψος τῶν χριστιανῶν περυστάσεων καὶ δίδοντες πρῶτοι αὐτοὶ τὸ παράδειγμα σεβασμοῦ καὶ πειθαρχίας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν πρὸς ὄφελος αὐτῶν τούτων τῶν ἰδίων εἰδ' ἄλλως θὰ φέρουσιν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ἐναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν τρομακτισθεῖσαν εἰς τὸ μέλλον πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν τοῦ κατωτέρω Κλήρου.

9) Καλεῖ τὸν Ἐπίσκοπον κ. Γαβριὴλ ὅπως ἀναχωρήσῃ τάχιστα διὰ τὴν Ἐπισκοπικὴν αὐτοῦ Ἔδραν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγκαταλείπει παντελῶς ἀφ' ὅτου ἀπὸ τετραετίας ἐνεθρονίσθη ἐν αὐτῇ.

10) Τέλος ἐπιβάλλει τὴν θερμὴν νίκην παράκλησιν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. ὅπως συμπληρώσῃ μὲ νέα ἄξια Μέλη τὴν Ἱεραρχίαν, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν, ἀποκτήσῃ τὴν πλήρη ἀρμοδιότητα ἀλλὰ καὶ τὸ κύρος, συμφώνως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἵνα ἐπιβάλῃ κινήσεις εἰς κάθε ἀτακτοῦντα Κληρικὸν παντὸς βαθμοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα καταστήσῃ Ποιμένας καὶ Ἐπισκόπους εἰς τοὺς μέχρι σήμερον παραμένοντας ἄνευ Ποιμένων καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς εὐλογίας τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας Θεσσαλίας καὶ Πελοποννήσου.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἀναγνωσθὲν, ἐνεκρίθη ὁμοφώνως καὶ ἀπεγράφη ὑπὸ τῶν παρόντων Κληρικῶν θὰ ἐπιδόθῃ: 1) εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ εἰς τὰ Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, 2) Θὰ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς ἐν Χρ. ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς, 3) Εἰς τὰ Δ. Συμβουλία τῶν Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων, 4) νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» καὶ 5) νὰ ἀποσταλῇ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς εἰς τοὺς δύο τιμωρηθέντας Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ εἰς Ἐπισκοπὸν Κυλάδων - Νήσιων κ. Γαβριήλ.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἔσονται

Τριάντα (30) ὑπογραφὰ ἱερῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Περιχώρων εἰς τὴν ἑκτακτὸν Ἱερὰν Συνέλευσιν τῆς 8ης Αὐγούστου 1975.

1. ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΣ Μερκούριος Ἀρχιμ.
2. ΚΑΣΤΡΟΣ Ἰάκωβος Ἀρχιμ.
3. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Καλλιόπιος Ἀρχιμ.
4. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γερμανὸς Ἀρχιμ.
5. ΜΑΚΡΗΣ Στέφανος Διάκος
6. ΔΙΑΤΣΟΣ Βασίλειος Ἀρχιμ.
7. ΚΟΛΟΜΒΟΣ Νικόλαος Πρεσβ.
8. ΠΑΤΣΟΥΔΗΣ Ἀσχαρίας Ἀρχιμ.
9. ΣΜΥΡΑΚΗΣ Γεώργιος Πρεσβ.
10. ΒΟΥΓΝΙΩΤΗΣ Νικόλαος Πρεσβ.
11. ΑΛΕΞΙΟΥ Γεώργιος Πρεσβ.
12. ΚΥΡΙΑΖΗΣ Γερμανὸς Ἀρχιμ.
13. ΤΣΙΚΟΥΡΑΣ Στέφανος Ἀρχιμ.
14. ΠΕΤΑΛΛΑΣ Γερμανὸς Πρεσβ.
15. ΒΛΑΧΟΣ Σπυρίδων Πρωθ.
16. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ Προκόπης πρεσβ.
17. ΡΕΠΡΑΣ Δαμασκηνὸς Ἀρχιμ.
18. ΓΙΑΝΝΟΥ Ἰωακείμ Ἱερομ.
19. ΣΤΑΜΟΥ Διονύσιος Ἀρχιμ.
20. ΤΣΙΡΜΠΑΣ Θεόφιλος Ἀρχιμ.
21. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Κων(ν)νος Πρωθ.
22. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ Ἀθανάσιος Ἀρχιμ.
23. ΡΙΖΑΚΗΣ Γεργόνιος Ἀρχιμ.
24. ΜΠΕΣΗΣ Ἀναστ. Πρεσβ.
25. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗΣ Νικόλ. Πρεσβ.
26. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ Καλλίνικος Πρεσβ.
27. ΜΑΝΔΗΛΑΚΗΣ Ἐμμαν. Πρεσβ.
28. ΚΑΛΑΡΓΥΡΟΣ Διονύσιος Ἀρχιμ.
29. ΜΠΑΡΔΑΚΑΣ Εὐθύμ. Διάκος
30. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Ὁνούφριος Πρεσβ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνώσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικά ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δασοληφίας τούτων πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Ὑλικοῦ ἤτοι ὑπόλοιπα Α) σμὸν κτλ. ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καδ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφεῖσις ἡμῶν, Κάνιγγος 32 τηλ 628.280
Ἐκ τῶν Γραφείων

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κύριε Διευθυντά της «Απογευματινής»

Λυπούμεθα όπου εν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι ὑμῶν, ἀκρίτως ἐδημοσιεύσατε ψευδεῖς καὶ τοῦ χειρίστου εἶδους συκοφαντίας τοῦ Β. Λαμπροπούλου, κατὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐπὶ κατατροπῇ τῶν ἀκούοντων.

Τίς τούτων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων μόνον ἀκούων καὶ ἂν μὴ δύναται ἀντιλέγειν δὲν ταραττεται καὶ τὴν ἀκοὴν ἀποκλείσει παραξενευόμενος;

Ἐπειδὴ τὸ σκότος δὲν εἶναι φῶς, οὕτω οὐδὲ τὸ ψεῦδος ἐστὶ ἀλήθεια, καὶ πάντα ὅσα καθ' ἡμῶν ἔγραψε, τυγχάνουν εὐλέγκτα καὶ εὐκατάγνωστα καὶ ἔπρεπε μὲν μηδὲν ἀποκρίνασθαι πρὸς τὰ τοιαῦτα, ἵνα δὲ μὴ νομίσῃ ὅτι κάτι ἐθέλουν ἔχει ἡ μυθοπλασία του. Θὰ ἐλέγξωμε τὴν παραφροσύναν.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὴν εὐγένειάν σας ὅπως εὐαρεστούμενος δημοσιεύσῃτε τὸν παρόντα ἔλεγχον ἡμῶν, ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι ὑμῶν, κατὰ τοῦ Β. Λαμπροπούλου, ἵνα ἀναιρέσωμεν τοὺς ἐμέτους καὶ τὰς ναυτίας τὰς καθ' ἡμῶν γεγραμμένας. Εὐχαριστοῦμεν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὸ προκείμενον.

Ἐλθέ κ. Λαμπρόπουλε νὰ κριθοῦμε δημοσίως, διὰ τὰς δημοσίως γεγραμμένας συκοφαντίας σου καθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἐφημερίδι «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» 18 Αὐγούστου 1975, κατὰ τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡμῶν, καὶ ἐν γένει κατὰ τοῦ κλήρου καὶ Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἦνοιξας τὸ στόμα σου καθ' ἡμῶν καὶ οὐχὶ κατὰ τῶν Θεοστυγῶν Ἀντιχρίστων Ἰερωθάρων, τῶν προδοτῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, οἱ ὅποιοι πατοῦν τὰς Ἀγίας Εἰκόνας, καὶ τὴν ἐνδοξον σημαίαν ἡμῶν σχίζουσιν, λέγοντες ὅτι εἶναι κουρέλα, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Χώρας μας εἶναι κυβέρνησις τοῦ Σατανᾶ, οἱ ἐργαζόμενοι διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἑβραίων ὅπως κυριαρχήσουν ἐφ' ἡμῶν καὶ οὐλοκλήρου τοῦ κόσμου, οἱ μὴ λαμβάνοντες ὕπλα πρὸς υπεράσπισιν τῆς Χώρας μας, ἐνῶ ἀπολαμβάνουσιν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐκ τῶν ὅπλων περιφρουρήσεως αὐτῶν.

Ἦνοιξας τὸ στόμα σου καθ' ἡμῶν τῶν φιλησέων καὶ πατριωτῶν καὶ οὐχὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς Χώρας ἡμῶν Μασσῶνων, τῶν Ἑβραϊοκινήτων, τῶν ὄντως ὀργιζόντων ἐν ταῖς στοαῖς αὐτῶν, τῶν ἐργαζομένων πρὸς ἐπικράτησιν τῶν Ἑβραίων ἐν τῇ Χώρα μας καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μὲ ἀρχουσιν στοὰν τὴν οὖσαν ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀχαρνῶν 19, καὶ ἐὰν ἀγνοῇς τί εἶναι οἱ Μασσῶνοι, ἀνάγνωσε τὰ «Πρωτόκολλα τῆς Σιῶν», ἵνα ἴδῃς τὰ ἔργα καὶ τοὺς σκοποὺς οὐ μόνον τῶν Μασσῶνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Πατρῶνων αὐτῶν τῶν Ἑβραίων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὴν διαβίωσίν των καὶ ἀσφάλειάν των καὶ τὸν πλουτισμὸν των εἰς τὴν Χώραν μας, ἀλλὰ ἐργάζονται διὰ τὴν ἀνατροπὴν ἡμῶν οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες.

Ἦνοιξας τὸ στόμα σου καθ' ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, τῶν ἀγαπώντων πάντα ἄνθρωπον, καὶ οὐχὶ κατὰ τῶν Παπικῶν λύκων καὶ τῶν Οὐνιτῶν ὀρνέων, τῶν ἐχόντων Λύκεια μὲ λύκους διδάκτορας, καὶ ναοὺς

εἰς ἀπώλειαν ψυχῶν, τῶν διασκορπιζόντων ἄφθονον χρῆμα πρὸς λύμην τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἡμῶν, μὲ νοσοκομεῖα ὅπως ἡ «Παμμακάριστος» μὲ σκοπὸν εἰσαγωγῆς τῆς ἀσθενείας των (τῆς κακοδοξίας των) εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ οὐχὶ τὴν θεραπείαν των. Καὶ τί νὰ λέγωμεν περὶ Προτεσταντῶν, Γεδεωνιτῶν, Πεντηκοστιανῶν καὶ ἄλλων ποικιλιωνύμων αἵρέσεων;

Γράφεις λοιπὸν καθ' ἡμῶν θέτων ὡς τίτλον μὲ εὐμεγέθη γράμματα «ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΤΡΑ ΟΡΓΙΩΝ», ὑπερβάλλων οὕτω πᾶσαν παραπληξίαν, γινόμενος πεπλασμένον καὶ ψευδῶν πραγμάτων κατηγορος.

Ὅμιλεις εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν λέγων Μοναστήρια καὶ ὄργια, ὅποτε θὰ πρέπει τὰ Μοναστήρια καὶ τὰ ὄργια νὰ εἶναι εἰς ἀριθμὸν ἄνω τῶν δύο.

Ἀπαιτοῦμεν λοιπὸν δημοσίως, νὰ μᾶς δηλώσῃς δημοσίως, ὀνομαστικῶς καὶ ἐνυπογράφως τὸ ὄνομα τῶν Μοναστηριῶν, τὰς πράξεις τῶν ὀργίων, τὰ ὀνόματα τῶν ὀργιζόντων, τὴν ἡμερομηνίαν, τὴν χρονολογίαν, τὴν περιοχὴν ὅπου εὐρίσκονται τὰ Μοναστήρια καὶ ἐὰν ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδικήν μας Ἐκκλησίαν ὅπου ἔχομεν Ἀρχιεπίσκοπον τὸν κ. Αὐξέντιον, οὗ καὶ τὴν φωτογραφίαν ἐδημοσίευσας, ἐὰν εἶναι τὰ ὄργια καὶ οἱ ὀργιζόντες γνωστοὶ εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον καὶ εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς ἐν γένει, ἐὰν τοὺς ἐτιμωρήσαμεν ἢ τὸς ἠθώσωμεν ἢ σιωπηρῶς τοὺς ἀνεχόμεθα, τέλος πάντων ἀξιοῦμεν μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν νὰ μᾶς δηλώσῃς πάντα ταῦτα τὰ ὅποια μᾶς κατηγορεῖς δημοσίως, νὰ τὰ θέσῃς δημοσίως, καὶ ἂν αἱ κατηγορίαι σου καθ' ἡμῶν εἶναι ἀληθεῖς, τότε κατὰ τὸν λόγον σου «Νὰ ἐπιληφθῇ οὐ μόνον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ κοσμικὴ Δικαιοσύνη», ἐὰν οὐ, τότε θὰ ἐπιληφθῇ ἡ κοσμικὴ Δικαιοσύνη εἰς ἐσὲ τὸν πάντα εὐχερῶς λέγοντα καὶ πράττοντα, μὲ τὴν ἀχαλίνωτον γλῶσσαν καὶ τὸ ἀπύλωτον στόμα, ἵνα μάθῃς νὰ μὴ συκοφαντῇς ψευδῶς καὶ ἀκρίτως, Μονὰς καὶ Μοναχοὺς.

Λέγεις ἐπίσης ὅτι «Ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι σκουπιδοτενεκές τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ὁ σκουπιδοτενεκές ὁσημέραι μεγαλώνει».

Πᾶς σκουπιδοτενεκές περιέχει πλῆθος σκουπιδίων, ὅρα καὶ ἡμεῖς ὡς σκουπιδοτενεκές τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας περιέχομε πλῆθος κληρικῶν, οἱ ὅποιοι καταφεύγουν εἰς ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν, εἴτε διωκόμενοι, εἴτε τιμωρημένοι, εἴτε πρόκειται νὰ τιμωρηθοῦν κατὰ τὴν σὴν ἐκφρασιν.

Ἀπαιτοῦμεν λοιπὸν παρὰ σοῦ νὰ μᾶς ἀποδείξῃς ὀνομαστικῶς καὶ δημοσίως τὰ ὀνόματα, τὰς διευθύνσεις, τὴν χρονολογίαν, τὴν ἡμερομηνίαν, τὴν ποιήν, τὸν τόπον, τὰ κατ' αὐτῶν ἔγγραφα, ἐὰν εἶναι ἐν γνώσει ἡμῶν ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐὰν τοὺς ἔχομεν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν ἀργίᾳ, ἐὰν μένουν ἐν τῷ βαθμῷ των ἢ οὐ καὶ πόσοι εἰς πλῆθος ἀριθμοὶ ὑπάρχουν.

Ἐὰν ταῦτα πάντα τὰ ἀποδείξῃς, ὅτι ὄντως ἀληθῆς τυγχάνουν, τότε τῇ ἀληθείᾳ εἴμεθα σκουπιδοτενε-

κός και ἄξιοι τιμωρίας. Ἐάν ὅμως δὲν δυνήθῃς νὰ τὰ ἀποδείξῃς, τότε θὰ λάβωμεν τὴν σκούπα τοῦ νόμου, νὰ σκουπίσωμεν τὸν πρῶτον διδάξαντα σὺν σοί, ὡς ἄχρηστα ἀπορρίμματα, ἵνα σὰς ρίψωμεν εἰς τὸν σκουπίδοτενεκέ ὅπου ἐτοιμάσατε.

Ἡ ἀπόπτωσις (κρήνισμα) ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀορασία καὶ τύφλωσις τῆς διανοίας ἐστὶ, ταῦτα οἰνοπλήκτων καὶ ἐκ φρενίτιδος παραφρόνων τὸν νοῦν, αἱ φαντασίαι τυγχάνουν.

Ἄ ὁ πατήρ τοῦ ψεύδους ὁ σατανᾶς, οὐ κατεδέεχτο εἰπεῖν, ταῦτα ἡ ἀφοβὸς καρδιά σου καὶ τὸ ἀχαλί- νωτον στόμα σου ἀδεῶς ἐφθέγγετο.

Ἐτόλμησας λοιπὸν καὶ εἶπας «Πόρνοι, μοιχοί, κί- ναιδοὶ καὶ ἐκμεταλλεῖται τῆς ἱερᾶς πίστεως καὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔχουν ὁρὴ δυστυχῶς καταφύγιον καὶ ὑποστήριξιν».

Καὶ πάλιν εἰς τὸν πληθυντικὸν ὁμιλεῖς, ὅτι ὑπάρ- χουν πολλοὶ πόρνοι, κίναδοὶ καὶ μοιχοὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ὑποστηρίζομεν.

Σὲ προκαλοῦμεν νὰ μᾶς δηλώσῃς τὰ ὀνοματεπώ- νυμα τῶν πορνῶν, τῶν μοιχῶν καὶ τῶν κιναιδῶν, τὰς διευθύνσεις, τοὺς θαυμούς, καὶ τὰ ἀξιώματα, τὰς ἡμε- ρομηνίας, τὰς χρονολογίας, σὺν τοῖς ἐτέροις προσώποις, μετὰ τῶν ὁποίων συνεφθεύροντο, τοὺς τόπους, τὰ ἀδική- ματα, ἐὰν εἶναι ἐν γνώσει ἡμῶν ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ ἐν γένει πᾶσαν λεπτομέρειαν πού ἀφορᾷ τὰς μυστράς αὐ- τὰς πράξεις, ἵνα γνῶμεν οὐ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Ἐτι δὲ λέγεις ὅτι στερούμεθα λογίων κληρικῶν, ἐνῶ ἡ Διοικοῦσα ἔχει τόσους πολλούς, ὥσάν τὸν ἀνδρω- πον ὅπου ἔχει πολὺ πιπέρι καὶ ρίπτει ἀκόμα καὶ στὰ λάχανα.

Τῇ ἀληθείᾳ ἀγνοεῖς ὅτι ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς

οὐ λογίων ἐπίδειξις, ἀλλὰ Συνοδικῶν Κανόνων.

Ἡ γραμμὴ εἴτε κύρταν, εἴτε κύκλον ἔχει, ἔξω- θεν τοῦ ὁρθοῦ σκοποῦ τυγχάνει.

Ἄρά γε νοεῖς ἃ λέγω; Πλὴν ὅμως δεχόμεθα μίαν δημοσίαν συνάντησιν μετὰ τῶν λογίων ὧν λέγεις, ὅπως διὰ τῆς πολυμαθείας τῶν, διὰ τῆς εὐγλωττίας τῶν, διὰ τῆς εὐφραδείας τῶν, διὰ τῆς στομυλίας τῶν καὶ τί νὰ λέγωμεν διὰ τοὺς δεινοὺς περὶ τὸ λέγειν, νὰ μᾶς κατασχύνουν ἡμᾶς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας. Ἰ- δοὺ σὰς δίδομεν εὐκαιρίαν.

Τέλος, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῶμεν δι' ὅσα καθ' ἡμῶν ἐξήμεσας σοὺ προτείνομεν τρεῖς λύσεις:

1η) Νὰ ἀποδείξῃς πᾶσας τὰς καθ' ἡμῶν κατη- γορίας σου ἀληθεῖς, εὐκρινῶς καὶ μὲ πᾶσαν λεπτομέ- ρειαν, ὅπως σοὶ ὑπεδείξαμεν, ὑπευθύνως καὶ ἐνυπογρά- φως (ὅποτε ἀπαλλάσσεσαι πάσης ὑποφίας ὅτι ψεύδεσαι) ἐν τῇ ἐφημερίδι «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» καὶ διὰ τὰ πε- ραιτέρω ἄς ἀναλάβῃ ἡ Δικαιοσύνη.

2α) Ἐὰν δὲν δύνασαι νὰ ἀποδείξῃς τὰς συκοφαν- τίας σου ὅτι εἶναι ἀλήθεια, τότε θὰ ποιήσῃς ἀναίρεσιν δημοσίαν κατὰ τὴν ἡμῶν ὑπόδειξιν.

3η) Ἐὰν οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο λύσεων δὲν θέλῃς, τότε θὰ κινήσωμεν ἡμεῖς τὴν Δικαιοσύνην ἐναντίον σου, ἵνα εἰσπράξῃς τὸν μισθὸν τῆς ἐργασίας σου. Ἀναμένομεν.

20 — 8 — 1975

Ἀριστομένης Καλογερόπουλος

ὁδὸς Ἰωαννίνων ἀρ. 10

Ν. Φιλαδέλφεια

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐπονται οἱ ὑπογραφαὶ πασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡμῶν.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ χρονολογί- αν 7)20.8.1975, Ἀνακοινωσὶν τῆς ἐπὶ τῶν προσφάτων ἀτυχῶν δημοσιευμάτων ἐχθρῶν ταύτης εἰς τὴν ἐφημε- ρίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», ἐπανερχομένη λόγῳ τῆς καταχωρίσεως καὶ ἐτέρων τοιούτων εἰς τὰ φύλλα 13) 26.8.75 καὶ μεταγενεστέρων, ἀνακοινοῖ ἐπ' αὐτῶν τ' ἀκόλουθα:

1.— Ὁ φερόμενος ὡς πατήρ Μιχαὴλ δὲν ἀνήκει εἰς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ εἶναι ἰδιοκτήτης τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, κειμένου εἰς Λόφον Ἀξ)κῶν, οὔτε τὰ μέλη τῆς αὐτο- ἀποκαλούμενης ἐπιτροπῆς καθάρσεως ἀνήκουν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας. Ταῦτα, κατὰ πληροφίας ἡμῶν, ἀκολουθοῦν τὸν ἀνω- τέρω ἱερέα.

Συνεπῶς, οὐδὲν δικαίωμα ἀναγνωρίζεται τοῦτοις ἀναμύξεως τὸν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα.

2.— Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Ἐπισκόπων Διαι- ρείας κ. Ἀκακίου, Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου καὶ

Κυκλάδων κ. Γαβριήλ, παρατηροῦμεν ὅτι οὗτοι ἐμφανί- ζονται ἐν αὐτῇ ἀποδοκιμάζοντες τὰ δημοσιεύματα «Ἰὺς ἐξυπηρετοῦντα — καθ' ἃ γράφουν — τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ πρόξενον σκανδάλου γινόμενα εἰς τὸ πλήρωμα ταύτης» καὶ ἀκαλοῦν πατρικῶς εἰς μετά- νοιαν τοὺς συλλαβόντας τὴν καταστρεπτικὴν ταύτην ἰ- δέαν τοιούτων δημοσιευμάτων καὶ ἐπαναδρομῇ τῶν εἰς τὴν κανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν ὁδὸν τῆς ἀντιμετωπίσε- ως τῶν προβλημάτων», ταῦτα γράφουν ἐνῶ οἱ ἹΔΙΟΙ ΥΠΟΚΙΝΟΥΝ καὶ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΝ τοὺτους, ἔ- χουν δὲ ὑποβάλῃ ψευδεῖς καταγγελίας καὶ ἔχουν κυ- κλοφορῇ εὐτελεῖ λιβελλογραφήματα ἀνάξια ἀπαντή- σεως, διὰ τὸ μέγα κακόν, τὸ ὅποιον προξενοῦν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα διὰ τοῦ ἀδίκου διασυρμοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν συνεϊδήσεων τῶν πιστῶν.

Οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῶν, Υ- ΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ τοὺς δῆθεν ἐνδιαφερομένους καὶ κο- ποτημένους διὰ τὴν ἀποφυγὴν τοῦ διασυρμοῦ καὶ σκανδα- λισμοῦ, καὶ μάλιστα τολμοῦν νὰ καλοῦν εἰς μετάνοιαν τοὺς φορεῖς τῶν δημοσιευμάτων εἰς «Ἀπογευματινὴ» κ.

τ.λ., ἐνῶ εἶναι Οἱ Ἰδιοὶ Οἱ Διημιουργοὶ τοῦ Τῶν.

Ἀλλὰ οἱ καλούμενοι εἰς μετάνοιαν «ἐπιτροπὴ κα-
θάρσεως» κ.τ.λ. δι' ἐπιστολῆς των, δημοσιευθείσης εἰς
τὸ φύλλον τῆς 16) 29.8.75 τῆς «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙ-
ΝΗΣ» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΒΑΡΕΙΑ Η ΕΥΘΥΝΗ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ» ἀποκαλύπτουν τοὺς
Ἀρχιερεῖς Διαιυλείας κ. Ἀκάκιον, Κυκλάδων κ. Γαβρι-
ὴλ καὶ Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομον ὡς ΥΠΟΚΡΙ-
ΝΟΜΕΝΟΥΣ, γράφοντες: «Ἀρνούμενοι ἑαυτοὺς προσ-
παθεῖν νὰ θολώσουν τὰ νερά καὶ νὰ φορτώσουν εἰς
τοὺς ὅμους τῶν ἄλλων δι' ὅτι Οἱ Ἰδιοὶ ΦΕΡΟΥΝ
ΑΚΕΡΑΙΑΝ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ. Καὶ τοῦτο διότι ὅσα
ἐδημοσίευσεν ἡ «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» στηρίζονται εἰς
καταγγελίας, εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι κατὰ διαστήματα
προέβησαν καὶ τὰ ὁποία ἡμεῖς ἐδέσμευον ὑπ' ὄψιν τῆς
ἐφημερίδος».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δημοσιευμάτων προκύπτει σα-
φῶς ὅτι Ἀρχιερεὺς μέλος τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἀπο-
καλύπτει τὰ ἀπόρητα «Ἰντενα» αὐτῆς καὶ μάλιστα
ὅταν ταῦτα ἀνάγονται εἰς πνευματικὰ καὶ ἡθικὰ θέμα-
τα Κληρικῶν μὴ εἰσέτι συζητηθέντα καὶ ἐλεγχθέντα ὑ-
πὸ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Δ.Ι.Σ. ἀναμένει ὅτι οἱ
εὐσεβεῖς χριστιανοὶ θὰ ἀντιδράσουν ὑγιῶν ἀπομονώνοντες
τοὺς ὑπευθύνους τοῦ πνευματικοῦ τούτου ἐκτραχηλισμοῦ.

Οἱ ἐν λόγῳ Ἐπίσκοποι, ὅθεν, δεόν νὰ καλέσωσιν
εἰς «ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΕΑΥΤΟΥΣ, ΩΣ
ΚΑΙ Εἰς ΑΝΑΔΡΟΜΗΝ» εἰς τὴν κανονικὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν ὁδὸν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν πολλαπλῶν
προβλημάτων τῆς μαρτυρικῆς καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν
Ἐκκλησίας, ἐὰν πράγματι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν δό-
ξαν ταύτης.

3.— Ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἐπιστολῆς τῶν Ἐπισκόπων
Διαιυλείας κ. Ἀκακίου, Ἀστωρίας κ. Πέτρου καὶ Θεσ-
σαλονίκης κ. Χρυσόστομου. Οὗτοι ἀποκαλοῦν ἐν αὐτῇ
τὴν Διαρκὴ ἡμῶν Σύνοδον «τὴν τιμωρήσανσαν τοὺς Δι-
αιυλείας κ. Ἀκάκιον καὶ Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομον
διὰ κανονικὰ παραπτώματα καὶ ἀποκηρύξανσαν τὸν Ἀ-
στωρίας κ. Πέτρον διὰ διαφωνίαν τοῦ ἐπὶ θεμελιώδους
θεολογικοῦ θέματος», καλουμένην ἀντικανονικὴν ἐκ συ-
στάσεως καὶ χαρακτηρίζουν τὰς ἀποφάσεις ταύτης ὡς
ἀκύρους καὶ ἀπαράδεκτους, ἐνῶ γνωρίζουν κάλλιστα
ὅτι αὕτη ἐξελέγη φήροις κανονικαῖς τῆς ἱεραρχίας, εἰς
ἣν συμμετέσχον ὁ Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ
Κυκλάδων κ. Γαβριὴλ καὶ συνυπέγραψαν τὸ οἰκεῖον
πρακτικόν. Οὕτω φορῶνται οὗτοι μὴ σεβόμενοι τὸν ἑαυ-
τὸν τους!

Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀθέσιμοι ἰσχυρισμοὶ καὶ προκλη-
τικοὶ χαρακτηρισμοὶ τούτων οὐδὲν ἕτερον μαρτυροῦν εἰ-
μὴ μόνον τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα τῆς πολεμικῆς
των καὶ τὴν ἀδιαφορίαν των διὰ τὸν νέον σκανδαλι-
σμὸν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ δικαιοῦ-
νον πλήρως τὴν ἀγανάκτησιν καὶ δυσφορίαν αὐτῶν ἐ-
ναντίον των.

Ἐντολὴ τῆς Διαρκεῖς Ἱερᾶς
Συνόδου Γ.Ο.Χ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Ἐπιτροπὴ Καθάρσεως

Ἐσχάτως μία αὐτοτιτολοφορουμένη ἐπιτροπὴ «κα-
θάρσεως Ἱεροῦ ἀγῶνος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» ἤρχισε νὰ
κυκλοφορῇ ἐντυπα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων καὶ γενι-
κῶς ὅπου ὑπάρχει θρησκευόμενος κόσμος ὡς ἄλλοι μάρ-
τυρες τοῦ Ἱερωῦ προκειμένου νὰ στιγματίσουν τὸ πρό-
σωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ἐπισκόπων τῶν ΓΟΧ.

Τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἡγείται ὁ Μοναχὸς Να-
νόπουλος τυπογράφος, τοῦ ὁποίου τὸ ποῖον περιέγραψεν
ὁ διαπρεπὴς Ἀγιορείτης Ζηλωτὴς καὶ ἀνεπίληπτος ΣΙ-
ΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας».

Εἶναι δὲ ἀναμειγνύμενοι καὶ κληρικοὶ ἐπισκοποῦντες
ἄλλοι Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, ἕτεροι ἐπισκοπικὰς ἑ-
δρας καὶ ἐπικαίρους θέσεις. Δὲν δισταῖουν νὰ κάμουν
τὸ μεγαλύτερον κακὸν προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκο-
ποῦ των.

Εἰς ποίους Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας στηρίζον-
ται μὲ τὸ νὰ δημοσιεύουν ἀμαρτήματα κληρικῶν μὴ δια-
λευκανθέντα; Κύριος γνωρίζει.

Δημοσιεύουν ἐπιστολὰς ἄνευ ἐγκρίσεως τῶν συν-
ταξάντων ταύτας, διαπράττοντες πράξιν ἀνήθικον.

Περιορίζομεθα εἰς τὴν κατὰ χιλιάδας κυκλοφορί-
αν ἐντύπων διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πατρὸς Ἰακώβου Πα-
παδέλη, διὰ μεροληπτικὰ καὶ μὲ ἰδιωτέλειαν γράφουν οἱ
ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην.

1) Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν καθάρσιν Μοναχὸς
Νανόπουλος Τυπογράφος κατὰ τὴν ρητὴν δήλωσιν τοῦ
μηνυτοῦ, ἐγνώριζεν τὰς κατηγορίας ταύτας, ὅτε ὁ ρη-
θεὶς Π. Ἰακώβος εὕρισκετο εἰς Ἅγιον ὄρος. Εἶχεν ἄρ-
ρηκτον δεσμόν μετ' αὐτοῦ, συμπανηγυρίζων καὶ συλλει-
τουργῶν, διέτρεξε φιλικὰς σχέσεις στενάς μὲ συχνὰ τρα-
πέζια, ἀπαύδοντα εἰς τὴν μοναδικὴν πολιτείαν, ἡμπόδιζε
τὸν μηνυτὴν, ἵνα υποβάλῃ τὴν μήνυσιν καλαιότερον, ἐ-
κλιπαροῦσε μετὰ τὴν ἐξ Ἀγ. ὄρους ἀναχώρησίν του,
στραφεῖς ἐναντίον του, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους.

2) ὁ μηνυτὴς κατὰ ρητὴν δήλωσιν του ταῦτα εἶχεν
ἐκθέσει καὶ εἰς σημαίνοντας ζηλωτὰς πατέρας, οἵτινες
τὸν ἐκάλυπτον, ὅταν διεβίου εἰς Ἅγιον ὄρος.

3) Ἐγένετο ἀναψηλάφησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1173) 9.
1.74 δίκης τοῦ π. Ἰακώβου Παπαδέλη καὶ διωρισθῇ
ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξ Ἱερῶν τοῦ ἀμείστου περιβά-
λλοντος καὶ ἀνέκοντος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν τοῦ Διαιυλεί-
ας Ἀκακίου, ἵνα μὴ μᾶς εἰπωσι ὅτι ἐδέσμευον ἡμετέρους
ἀνακριτὰς, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν: Ἀρχιμανδρίτου
Παναρέτου Πετρίδου ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Γεωρ-
γίου Ν. Κηφισίας Προσηγουμένου Εὐμενίου Φιλοθεΐ-
του, ὑποτακτικοῦ τοῦ Διαιυλείας Ἀκακίου, καὶ δύο Ἀγιο-
ρειτῶν τοῦ πατρὸς Γεωργίου Προβατιανοῦ ἐτέρου ἐκλε-
γχομένου ἀπὸ τοὺς Ζηλωτὰς πατέρας.

Τοῦτο ἐπράξαμεν ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστεί-
λωμεν Ἀρχιερεῖς δι' ἀνακρίσεις εἰς Ἅγιον ὄρος. Πα-
ραδόξως παρῆλθεν πλέον τοῦ ἔτους καὶ ἀκόμη ἡ ἀνα-
κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀγνωστον διὰ ποίους λόγους δὲν ἀπέ-
στειλεν ἡμῖν τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων. Ἴσως νὰ ἐ-
πραξε τοῦτο σκοπίμως κατ' εἰσήγησιν δυσαρεστημένων
Ἀρχιερέων νὰ ἐκχερῇ ἡ κατάσταση διὰ νὰ διασπῇ,

τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων.

Δυστυχῶς δὲν διαθέτουμεν τὰ μέσα καὶ τὸ κατάλληλον προσωπικὸν διὰ νὰ γίνωσιν αἱ ἐργασίαι καλὰ ἀπὸ τυπικῆς πλευρᾶς.

Ἡμεῖς οὐδέποτε ἐκαλύψαμεν οὐδὲ θὰ καλύψωμεν ἀνηθικότητα εἰς τὰς τάξεις μας. Ἡ συκοφαντία ὅμως ὀργιάζει τόσο πολὺ ἐσχάτως ὥστε μᾶς κάμνει νὰ δυσπιστῶμεν πολλὰκις μήπως ἐξ ἐμπαθείας κινούμενοι τινὲς κατηγορῶσι.

Ἡ ἀθώωσις τοῦ π. Ἰακώβου Παπαδέλη ἐγένετο στηριχθεῖσα κυρίως α) εἰς τὴν ἐμπάθειαν τοῦ πρώην φίλου τοῦ Θεοφυλάκτου Νανοπούλου, ὅστις ἐγνώριζε καλῶς τὰς κατηγορίας αὐτάς καὶ διετῆρει δεσμούς καὶ εἴτα ἐστράφη μετὰ πρωτοφανοῦς ἐμπαθείας, διανέμων εἰς χιλιάδας ἀντίτυπα τὴν μήνυσιν, ἣ ὅποια ἐπολυγραφήθη εἰς ἐπισκοπικὸν πολὺγραφον καὶ β) εἰς τὴν στάσιν τῶν Ζηλωτῶν Πατέρων, οἵτινες ἐν γνώσει τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πέντε ἐτῶν ὅπου ἐζήσεν εἰς Ἅγιον ὄρος, συνελιτούργουν, οὐδὲν διατυπώσαντες κατὰ τοῦ ρηθέντος Ἱερομονάχου, μάλιστα δὲ δι' ἐπιστολῆς τῶν οἱ Ζηλωταὶ πατέρες συμμαρτυροῦντος τοῦ π. Ἰακώβου ἐνέκριναν τὴν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ μοναχοῦ τότε Εὐθυμίου ὑποτακτικοῦ του, ὃν ὁ ἁγ. Διαυλείας ἐχειροτόνησεν κατόπιν ΑΡΧΙΑΔΙΑΚΟΝΟΝ.

γ) Προσέτι δὲ ὅταν ὁ μηνυτὴς ἀπέστειλεν τὴν μήνυσιν τὴν ἐκοινοποίησεν καὶ εἰς τοὺς Ζηλωτάς πατέρας, οἵτινες ἔπρεπε νὰ λάβουν θέσιν ἀμέσως ἐν προκειμένῳ βοηθοῦντες τὴν Ἱεράν Σύνοδον. Οὗτοι ἐτήρησαν σιγὴν ἰχθύος.

δ) Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνέθεσεν εἰς τὸν οἰκείον ἐπισκοπὸν νὰ ἀνακρίνῃ τὸν π. Ἰακώβον διὰ τὰς ἀποδιδόμενας εἰς αὐτὸν κατηγορίας. Καλοῦσα τοῦτον πρὸς ἀπολογία, μετὰ τὴν κλήσιν νὰ ἀναφέρῃ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἀπήντησεν. Ὁ οἰκείος Ἱεράρχης ἀπεποιήθη νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸν παρακούσας τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας. Ὅταν δὲ ἐδικάζετο ἡ υπόθεσις τοῦ π. Ἰακώβου οἱ τρεῖς διαμαρτυρούμενοι μετὰ ταῦτα ἐπίσκοποι Ἀνάκιος, Χρυσόστομος καὶ Γαβριήλ κληθέντες δὲν προσήλθον εἰς τὴν δίκην. Ὅλα αὐτὰ μᾶς ἔβαλαν εἰς ἀμφιβολίαν.

Κατόπιν ὅμως τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς τοῦ μηνυτοῦ καὶ τῆς διαμαρτυρίας τῶν τριῶν Ἐπισκόπων ἐγένεον ἀναψηλάφησις τῆς δίκης διορισθείσης ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν εὐδύνῃ τὴν ἔχουν· ὁ οἰκείος Ἐπίσκοπος ἀρνηθεὶς νὰ ἀνακρίνῃ τὸν π. Ἰακώβον, ἡ ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς καὶ οἱ μὴ παραστάντες εἰς τὴν δίκην Ἐπίσκοποι καίτοι ἐκλήθησαν.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα παραγγέλλομεν ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ δέχωνται εἰς τὰς οἰκίας των καὶ μὴ ἀναγιγνώσκουν τὰ φθοροποιὰ ταῦτα ἔγγραφα, τὰ ὅποια σκοπὸν ἔχουν νὰ σκανδαλίσουν τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξων δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν».

Ἐστὲ βέβαιαι ὅτι ἀγωνιζόμεθα ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλληξιν τοῦ Ἱεροῦ ἀγώνος καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἀνεγδῶμεν τοὺς ἀναξίους κληρικούς νὰ διακονοῦν τὰ ἅγια. Ἐπειδὴ ὅμως σήμερον ἡ συκοφαντία ὀργιάζει (σύστημα τῶν ἐχθρῶν ἵνα διαλύσουν τὴν ὀρθοδοξίαν) ἐρευνῶμεν

μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ περισκέψεως ἵνα μὴ ἀδικήσωμεν οὐδένα καὶ ἔχωμεν κρίμα παρὰ Θεοῦ.

Ἐξακολουθήσατε τὴν πορείαν τοῦ ἀγώνος καὶ ἐστὲ βέβαιαι, ὅτι ὁ Κύριος θὰ ἐξετάσῃ μόνον ἐὰν φροντίσαμεν διὰ τὰ ἰδικὰ μας ἁμαρτήματα καὶ οὐχὶ τοῦ ἐτέρου.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν πάντων τῶν εὐσεβῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπιποθοῦντος νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ, ἀπὸ 50ετίας διεξαγομένου, ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος, ὅτι ἐκυκλοφόρησε τὸ πολυσέλιδον ἔργον, τοῦ παλαιμάχου ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγωνιστοῦ Π. Μάρκου Χανιώτη, ὑπὸ τὸν τίτλον ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου ἀναφερόμενον τὸ πλείστον, εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον καὶ τὰς ὀρθόδοξους κρίσεις καὶ ἀπολογίας τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Ποιμενάρχου Κυροῦ Χρυσοστόμου πρώην Φλωρίνης, ἀποτελεῖ τὴν θεωρητικὴν θεμελίωσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος.

Προσέτι ἀποκαθιστᾷ τὴν ὑπὸ διαφόρων καιροσκόπων προσάθειαν ἀμαυρώσεως τῆς μνήμης τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Ποιμενάρχου σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀκραιφνοῦς καὶ ὀρθοδόξου τούτου ὁμολογίας.

Ὅθεν, συνιστῶμεν πρὸς ὑμᾶς τὸ ἀπαραίτητον τῆς προμηθείας τοῦ ψυχωφελεστάτου τούτου βιβλίου.

Τιμᾶται 60 δραχμαὶ εἰς τιμὴν κόστους.

Εὐρίσκειται εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα μας Κάνιγγος 32 τηλ. 628.280. Καὶ εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον Τσακού τηλ. 65.16.221.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά τῆς «Ἀχροπόλεως»

Ἀνεγνώσαμεν σήμερον τὴν ἐγκριτὸν ἐφημερίδα ὑμῶν τῆς 10.9.75 εἰς τὴν 3 σελίδα μὲ ἐπιμεταλλίδα «ἐπαναξετάζονται οἱ φάκελλοι τῶν καθηρημένων κληρικῶν» καὶ ἐξεπλάγηνμεν διὰ τὰ γραφόμενα.

Παρακαλοῦμεν, ὅθεν, ὑμᾶς, πρὸς ἀπυκατάστασιν τῆς ἀληθείας, ὅπως δημοσιεύσητε τὰ ἀκόλουθα:

Οἱ καθαιρεθέντες καὶ καταδικασθέντες ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια δι' ἡθικὰ παραπτώματα καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ δημοσίευσάς σας 1) Ἱερομ. Πατάπιος Δρούζας 2) Μελέτιος Παναγιώτου 3) Γαβριήλ Ρεβίθης 4) Θεόφιλος Μπάλας 5) Δωρόθεος Φλέγκας 6) Ἰωάννης Θεβαῖος 7) Δωρόθεος Τσάκος 8) Στέφανος Παπαχαλαῆμπος 9) Δωροθέος Τσουβράς καὶ 10) Χρυσόστομος Ἀπολλωνάτος δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐπαγγέλλονται τὸν παλαιομερολογίτην κληρικὸν ἐκμεταλλεύμενοι τὴν ἀφέλειαν ἐλαχίστων πιστῶν δι' ὀφελμιστικὸς σκοπούς.

Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξάντης

Σεχονάτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΨΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Με μεγαλοπρέπεια τελεσθή και εφέτος η πανήγυρις του Ιερού Ναού Όσιας Ειρήνης Χρυσθαλάσσου του ομώνυμου Ιδρύματος Θεσσαλονίκης.

Αφ' εσπέρας εφάλλει μέγας Έσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος και Θωμακού κ.κ. Καλλινίκου.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τελεσθή Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον προεξάρχοντος του Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πειραιῶς και Σαλαμίνος κ.κ. Γερωντίου και Φθιώτιδος και Θωμακού κ.κ. Καλλινίκου και πλειάδος ιερέων.

Μετά τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐγένετο λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν πλήθη λαοῦ καθὼς και ὁ Δήμαρχος Σταυρουπόλεως κ.κ. Μωραϊτόπουλος μετ' ὁ Διημοτικὸν Συμβούλιον του Δήμου Συκεῶν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Παναγίας πανηγυρίζουν αἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Ἀγ. Στεφάνου (Μπογιατίου) 2) Διονύσου 3) Κεραιάς (ἀνδρῶν) 4) Δαφνίου και 5) Νηγρίτης Σερρών.

Τὴν 2 ἡμέραν Τετάρτην ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ και Ἰουστίνης πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ (ἀνδρῶν) Φυλῆς (Χασιᾶς) Ἀττικῆς.

Τὴν 20 ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Ἀρτεμίου, Γερασίμου και Ματρώνης πανηγυρίζει ἡ ομώνυμος Ἱ. Μονὴ Κορυθαλλοῦ.

Τὴν 26 ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν του Ἀγ. Μ. Δημητρίου του Μυροβλύτου πανηγυρίζουν 1) ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀμφιάλης 2) Τὸ παρεκκλήσιον του Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου 3) ὁ Ἱ. Ναὸς Καβάλας και 4) Πουγκακίων.

Τὴν 27 ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν του Ἀγίου Μ. Νέστορος πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Θεσσαλονίκης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.
Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, συνταχθεῖσα, υπογραφεῖσα και ἀποσταλεῖσα ἐπιστολὴ ὑπὸ Θεοδορούλη και Τριανταφύλλου ἀπὸ 9.9.75 πρὸς σύγκλησιν κληρικολαϊκοῦ συνεδρίου ἀπαράδεκτος στόπ. τελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ Ἐκ-

κλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου διαρισθείσης ὑπὸ Ἱεράς Συνόδου Στόπ. Παράρτημα λαϊκῶν δὲν ὑφίσταται ἐν Ἀρισσῇ και ὡς ἐκ τούτου ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἄτομόν τους Στόπ. Ἀπορρίπτομεν κάθε ἐνέργειάν των. διότι συνεργάζονται και ὑποκρινούνται ἀπὸ παράρτημα Θεσσαλονίκης στόπ. ταςὸ μεθα δὲ ὑπὲρ τῆς Ἱεράς ἡμῶν Συνόδου στόπ.

Διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν.

Γ. ΠΟΥΔΑΡΑΚΗΣ

ΩΦΕΛΙΜΑ

1) Τελευταία πασχίζουν ν' ἀνακατέφουν τὴν Ὁρθοδοξίαν μας μετ' ὅλες τὰς αἱρέσεις. Ἀντὶ δηλαδὴ νὰ ἐπιστρέψουν οἱ αἱρετικοὶ στὴν Ἀληθινὴ Θρησκεία του Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν Ἀγίων, ἀπ' ὅπου κατὰ καιροὺς ἔφυγαν, θέλουν ν' ἀκολουθήσουμε ἡμεῖς τὸν κατήφορον.

Τὸ 1924 ὅταν ἤμασταν ναυάγια ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, μᾶς ἔλλαξαν τὰ Χριστούγεννα και τὶς ἀκίνητες γιορτὲς κατὰ 13 ἡμέρες, ἂν και τὸ σχετικὸ Διάταγμα του τότε Βασιλέως ἔλεγε και λέγει ἀκόμη πῶς ἀλλάζει μόνον τὸ Ἡμερολόγιον γιὰ τὶς συναλλαγὰς μεταξὺ μας και μετὰ τὰ ἄλλα Κράτη και ὄχι τὸ Ἑορτολόγιον.

Τὸ Ἑορτολόγιον ἐθεσπίσθη τῇ ἐπιφοίτῃ του Ἀγίου Πνεύματος και δὲν ἐπιδέχεται ἀλλαγὴ. Ἄλλο εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἡμερολόγιον και ἄλλο Ἑορτολογικὸς Κύκλος. Ἄν τὸ παιδί μας γεννῆθῃ στὶς 6 Δεκεμβρίου μετ' ἡμέρας και κρύο, ἄλλες δὲ χρονιὲς στὶς 6 Δεκεμβρίου εἶναι καλοκαιρία και ζέστη, ὅλ' μετατοπίσουμε τὰ γενέθλιά του; Ὁχι. Τὸ ἴδιο συμβαίνει και μετὰ τὸ Ἑορτολόγιον του ὁποῖον ἡ ἀλλαγὴ ἔχει ἐπιπτώσεις.

2) Τώρα θέλουν ν' ἀλλάξουν και τὸ Πάσχα. Τὸ Πάσχα ὁρίσθηκε νὰ ἑορτάζεται μετὰ ἀπὸ τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων ποὺ εἶναι κινητὸν και τὸ γιορτάζουν οἱ Ἑβραῖοι κατ' ἐντολὴν του Θεοῦ μετὰ δάσιν τὴν Ἑβραϊκὴν Ἰσχυμίαν, τὸ δὲ δικὸ μας Πάσχα ἀκολουθεῖ τὸ Ἑβραϊκόν. Πρῶτα σταθώμεν καὶ ἐπειτα ἔχουμε ἡμεῖς Ἀνάστασιν. Ὅλα κανονίστηκαν ἀπὸ τοὺς Πατέρας μετὰ μελέτην, προσευχὴν κατανακτικὴν, και ἐπιφοίτησιν του Ἀγίου Πνεύματος. Πῶς λοιπὸν θ' ἀρνηθῶμε τὰ πάντα;

3) Ἐπίσης ὁμιλοῦν γιὰ Οἰκουμενισμό, δηλαδὴ γενικὸ ἀνακάτωμα τῶν Θρησκευτῶν ὅλων. Κι' ἀρχίζει ἡ διάβρωσις! Ὁχι Οἰκουμενικοὶ Σύνοδοι και Ἀποστολικοὶ Κανόνες, ὄχι Ἀγία Τριάς, ὄχι τὸ Ἀειπάρθενον, ὄχι οἱ Ἄγιοι, ὄχι ἡ Γερουσίαν, ὄχι, ὄχι, ὄχι, ναί αἱ ἀδαρῖαι. Ὅλα ναί, ἡ Ὁρθοδοξία ὄχι.

Τι εἶναι λοιπὸν ἡ Θρησκεία μας; μῦθος; ἀσθενοσία;

Ἐπὶ 2000 χρόνια βαδίζαμε ὀρθοδόξως και τώρα θ' ἀλλοεξοπιστήσουμε; Μὴ γένηται!